



vlaams nationaal

LEES OP BLZ. 9
HET
FEDERALISTISCH
VOORSTEL VAN
DE VOLKSUNIE

Beheer : Voldersstraat 71, Brussel 1. Tel. 12.51.60 pcr 1711.39, Wij Vlaams-nationaal, Brussel 1. Redaktie : Sylvain Dupuislaan 110, Brussel 7. Tel. 23.11.98. Losse nummers : 8 f. - VOLKSUNIE - Weekblad - Verkrijgbaar bij alle dagbladverkopers. — 16de jaargang — nr 22 — 30 mei 1970

OP EEN KEERPUNT?

HERZIENING GRONDWET IN HET SLOP REGERING KOMT GEHAVEND UIT DEBAT

De regering, het unitarisme, de grondwetsherziening en de kleurpartijen hebben eergisteren een kwade dag beleefd in het parlement. Het is op het ogenblik dat we dit schrijven nog niet mogelijk, alle gevolgen van de politieke incidenten in Kamer en Senaat te overzien; deze incidenten hebben echter een uiterst belangrijk moment gevormd in de politieke evolutie en wellicht betekenen ze een keerpunt. Het is immers nog niet duidelijk, welke richting het straks uit zal gaan met de grondwetsherziening. Vast staat alleen dat de senaatskommissie terug aan het werk moet, dat de hele timing van de regering in duigen valt, dat het klimaat van wantrouwen tussen de kleurpartijen in het algemeen en de koalitiepartijen in het bijzonder gegroeid is en dat de regering zelf een zware klap kreeg die haar de rol van « motor der grondwetsherziening » niet zal vergemakkelijken.

Verleden week trad vrij onverwacht een politieke stroomversnelling in, toen de kapitulatie van de C.V.P. inzake de randgemeenten bij het wetsontwerp 125 de weg vrijmaakte voor de grondwetsherziening. De regering greep haar kans en scheen vastberaden om nog vóór de zomervakantie gedaan te maken met de grondwetsherziening. Het zag er naar uit dat de voornaamste moeilijkheden daarvoor uit de weg geruimd waren en dat het opzet een ernstige kans maakte om te slagen: de meerderheid scheen weer gedisciplineerd en de P.V.V. draaide in voldoende mate bij om de regering het beste te laten verhoppen. Het grondwetsdebat in de Senaat

kwam echter uiterst traag op dreef en de schijn moest al vlug wijken voor de werkelijkheid: het wantrouwen tussen de verschillende fracties van de meerderheid was in genen dele verminderd. Al dadelijk moest de regering met kunst- en vliegwerk een timing inentimmeren, die om de dag moest worden gewijzigd omdat steeds opnieuw aangebrongen werd op de parallelle behandeling van steeds meer punten van de grondwetsherziening.

Toch kwam de kortsluiting verleden donderdag nog onverwacht. Dat de P.V.V. bezwaren zou opperen tegen de bijzondere meerderheden zoals ze door de regering voorgesteld werden, lag in

de lijn der verwachtingen. Het zag er echter naar uit, dat deze bezwaren niet onoverkomelijk zouden zijn: een deel der vlaamse P.V.V.-ers scheen bereid om er overheen te stappen en er mocht verondersteld worden, dat de regering hen een eind tegemoet zou komen.

Het is allemaal anders gelopen. De P.V.V. werd verplicht tot een strakke houding omdat ze niet de minste tegemoetkoming kreeg van de meerderheid. De meerderheid op haar beurt hield het been stijf omdat haar belangrijkste fractie — de vlaamse C.V.P. — gekneld zat tussen het aambeeld van de regeringsvoorstellen en de hamer van het Volksunie-offensief. Bij de ultieme stemming over artikel 38-bis bleek alleen de P.S.C. nog het laatste karree te vormen rond de regeringstekst. Het handvol waalse P.S.C.-ers dat sinds maanden de regering chanteert, heeft meteen kunnen vaststellen wat zijn eigenlijke positie is; deze vaststelling zal van beslissend belang zijn bij de verdere politieke evolutie.

Er dient aangestipt te worden dat de kortsluiting er kwam ondanks de vlaamse kleurpolitiekers: het « breed vlaams front », waarvan C.V.P.-voorzitter Vandekerckhove zo hoogdravend gewag maakte in zijn antwoord aan van der Elst, bleek eenvoudigweg niet te bestaan. Dat is duidelijkst gebleken bij de voor de vlaamse kleurpolitiekers beschamende stemming over het amendement Custers-Calewaert: naast de veertien V.U.-ers bleken er slechts zes vlaamse senatoren bereid, dit amendement goed te keuren...

De gebeurtenissen in de Senaat stonden echter niet alleen; ook in de Kamer kwam het tot een kortsluiting. Daar ontstond — eens te meer vrij onverwacht — een incident rond het amendement Brouhon, dat een stemming van Vlamingen tegen Walen en frankofonen voor gevolg had.

Drie dagen grondwetsdebat in de openbare vergaderingen hebben onmededogend de zwakheid en de verdeeldheid in de traditionele partijen en in de regering blootgelegd. Er is nog geen reden om te juichen en te veronderstellen dat het met de grondwetsherziening nu gedaan is. Er is echter wél reden tot een groter optimisme: de zwakheden van onze tegenstrevers en onze eigen sterkte zijn duidelijk gebleken. Want het kan niet voldoende worden onderstreept: het Volksunie-offensief, dat op verschillende fronten tegelijk werd gevoerd, heeft een beslissende rol gespeeld in de gebeurtenissen van de voorbije week.

Wat er voortaan ook moge gebeuren, we weten tans dat het vlaams verzet, dat het Volksunie-offensief een faktor van betekenis is. Dit verzet moet toenemen, nog sterker en radikaler worden. Er is tans een bres geslagen in de grondwetsherziening en wanneer we al onze krachten in die bres gooien, wordt ze niet meer gedicht.

Op de straat, op het werk, in de fabrieken en kantoren, ieder ogenblik van de dag en met alle middelen moeten we in de aanval blijven!

morgen antwerpen



vlaams nationaal zangfeest

ONS OFFENSIEF

Lijst der meetings: maandag 1 juni, Stadsschouwburg te Kortrijk, 20 u (van der Elst en Coppieters); vrijdag 5 juni, Concertgebouw te Brugge, 20 u (Jorissen en Anciaux); vrijdag 12 juni, zaal Dageraad te Mechelen, 20 u (Anciaux en Mattheyssens); vrijdag 19 juni, zaal Serwir te St Niklaas, 20 u (Jorissen en Luyten); zaterdag 27 juni, zaal Lorka te Hasselt, 15 u (van der Elst en van Haegendoren). Nationale meeting op zaterdag 13 juni, Magdalenazaal te Brussel, 15 u (van der Elst, Anciaux, Defaq en Claes).

Wij en gij

Vlaams nationaal

VOLLEDIGHEIDSHALVE

Dit is een late echo van de uitzending « Ten huize van Armand Preud'homme » op 8 mei jl. Het was een boeiende uitzending. Toch moet mij iets van het hart. Waar de naam werd aangehaald van de auteur van het libretto van « Het leven bloeit open » en die van de librettist van « Op de purperen hei », en waar beide auteurs aan de kijkers voorgesteld werden aan de hand van foto's, daar heeft men nagelaten, de auteur te vermelden van het libretto van « Bengel ». Er werd terecht en met trots, op gewezen dat « Op de purperen hei » in Zuid-Afrika zijn weg gevonden had. Dat is echter ook zo met « Bengel » : die operette kwam verleden jaar óók voor het voetlicht in Zuid-Afrika, (in Bethal) en is momenteel ter studie in Bloemfontein. Dit volledigheidshalve.

T. v. R.-J.

NIET AKKOORD

Wij zijn het niet eens met uitdrukkingen : « gekleurde dood », « dat wij onze kinderen met zulke zoetigheden vergiftigen », « zijn geliefde giften vrij te kiezen », in « Wij » van 16 mei blz 14.

Hier worden zaken gemengd die met elkaar niets te zien hebben. Wat komen bij het artikel « Snoepjes en snoepjes » volgende zaken doen : stationsbuffetten, eethuizen, monosodiumglutamaat, emulgatornitraat, bewaarmiddelen, enz ? Allemaal ongebruikt in het snoepgoed ! De suikerbakkerijen gebruiken toegelaten kleurstoffen, niet alleen door het Belgisch ministerie van Volksgezondheid, maar bovendien

toegelaten in de ganse E.E.G. Deze kleurstoffen zijn nogal wat onschuldiger dan de anilinekleurstoffen in lippenstift. Suggestie voor een volgend artikel : « De vergiftigde kus ». Trouwens, anilinekleurstoffen zijn in ons land evenals andere kleurstoffen ten strengste verboden in de suikerbakkerij.

Waar aangeraden wordt in de plaats van snoep, fruit te geven, dient opgemerkt dat fruit 17 maal per seizoen bespoten wordt met sterke maag-, kontakt- en andere giften, zoals loodarsenaat, E 605, enz. Als er twijfel bestaat over het al of niet totaal verdwijnen van dat vergif in of op het fruit, dan vervalt deze twijfel volledig bij het snoepgoed dat niet bespoten is en waar geen vergif bij te pas komt.

Inzake tandbederf bestaat er volgens de jongste opzoeken uitgevoerd op de Dental Research Unit van het Royal College of Surgeons of Engeland geen rechtstreeks verband tussen snoep en tandbederf. Dit tandbederf ontstaat door een direkte of indirecte besmetting door bacteriën in onze mond. Men zoekt nu naar 'n middel om deze bacteriën te doden zonder onze mondholte te verbranden. Dit is dus iets gans anders dan de verkeerde stelling ingenomen in het artikel. En het is niet omdat we snoep eten dat we die bacteriën in onze mondholte inbrengen, deze zijn er reeds in. Hoogstens zouden we kunnen zeggen dat die reeds in onze mondholte verblijvende bacteriën graag suiker eten.

J.v.d.D., St. Agatha-Berchem

HANEN EN LEEUWEN TE BRUSSEL

Op de bureaus van de hoofdstad werken hanen en leeuwen samen. Meestal hoort men er

gekraai, te wijten aan het feit dat de hanenchefs zeer slimme dieren zijn. Steeds zorgen ze ervoor dat, wanneer een haan met een leeuw moet samenwerken, de haan de hoogste in graad is.

Niettegenstaande zijn vlijt en werkzaamheid geniet de gewone leeuw er niet het minste respect, terwijl de luid kraaiende, luie maar vleiende haan de grootste waardering vanwege de hanenchefs — en niet minder vanwege de leeuwenchefs — geniet. Sommige leeuwenchefs zijn inderdaad zeer vereerd met de schijnheilige vleierijen van gewone hanen en misprijzen vaak medeleeuwen. Leeuwenchefs en doodgewone hanen zijn soms zeer goede vrienden. Nooit stelt men het tegengestelde vast. Sommige leeuwenchefs schrikken er zelfs niet voor terug met hanenchefs een komplot te smeden om een of andere gewone leeuw te benadelen ten voordele van de haan.

Ook gewone leeuwen hebben gebreken. Ze zijn veelal zó laf en aartsdom dat zij bij het binnentreden van een bureau zich tot de haan richten met veel respect, terwijl ze hun medeleeuw amper groeten.

Met onze leeuwentaal legt men het lelijk aan boord. Hoevel vreemde woorden de leemten in de taal aanvullen of de stijl verbeteren, overdrijft men erg. Eindresultaat ? Een ver-

basterde hanentaal, tot groot leedvermaak van de hanen.

Leeuwen, hoedt u voor medeleeuwen die op twee paarden wedden, die zich laten doorgaan als ware leeuwen maar thuis en elders hun geliefde hanentaal kraaien !

Leeuw, wees fier en eerbiedig uw medeleeuw. Weg met leeuwen met een hanekop. Leve de Volksunie !

V.d., Brussel

WEGMIZERIE

De tussenkomst van onze V.U.-parlementsleden in het debat over de begroting van Openbare Werken is weeral eens leerrijk geweest. Moesten ze er niet zijn dan zouden we niet weten dat per hoofd voor Wallonië dubbel zoveel besteed wordt als per hoofd in Vlaanderen, dit bij een globale paritaire verdeling der kredieten, waar de verdeelsleutel op zijn minst 60-40 zou moeten zijn.

Het is dan ook niet te verwonderen dat bij voorbeeld waalse bruggen en wegen rapper hersteld, uitgebreid of vernieuwd worden dan in Vlaanderen (waar men terloops vindt om vlak voor het seizoen uitgebreide verbeteringswerken aan de autostrade Brussel-Oostende te beginnen met een echte slingerweg tussen Brussel en Gent).

De Saeger « saegt » de kredieten netjes in twee om bij zijn waalse vriendies in het gevele te komen. Dat hij zijn vlaamse landgenoten tweemaal benadeelt schijnt hem niet te deren. We moeten niet alleen vechten tegen de grendels op onze meerderheid maar ook voor grendels op waalse schrokkigheid en « vlaamse » lakaien.

D.F., Gent.

DE IJZERTOREN

Een reusachtig, statisch monument, dat in volle grootheid, fierheid, geheel Vlaanderen beheerst en bewaakt. Gejaagd en vol entouziasme trekken jaarlijks ± 100.000 échte Vlamingen naar deze uitgekokene plek. Mensenmassa's stapelen zich op langs beide IJzeroevers, richting Kaaskerke en Diksmuide, om hun 80 % gevallen vlaamse helden te herdenken. Een speciale studie kan er gemaakt worden van de talrijke jeugd, hun strakke gezichten, hun strenge blik, de volledige ontvoogding van Vlaanderen, waarnaar men hunkert. Hun aangezicht verraadt nog steeds 't onrecht en het niet toepassen van de taalwet door de brusselse bonzen (waaronder speciaal de Hertoginnedallers o.a. vlaamse C.V.P. en B.S.P. wegens nartaaitucht). Zijn dat nog Vlamingen, die zich voor hun volk durven veronten en een debat aangaan ? Belachelijk ! Wij zeggen : Vlaanderen blijft de eerste eisende partij (63 % van bevolking - belastingbetalers voor Walen en Brusselaars). Er is maar één partij, die solidair voor 't vlaamse bewustzijn op federalistisch oogpunt durft strijden, dat is de Volksunie. Federalisme in alle oogmerken (sociaal, economisch, cultureel en financieel).

J. S., Mol

De redaktie draagt geen verantwoordelijkheid voor de inhoud der gepubliceerde lezersbrieven. Ze behoudt zich het recht van keuze en inkorting voor. Over de lezersbrieven wordt geen briefwisseling gevoerd

van de redaktie

Brussel, 28 mei 1970.

Betr.: grondwetsherziening.

Donderdag deze week was een uitschietertje in de gewone gang van zaken hier op de redaktie. Door-gaans komen we met het redaktionele werk klaar in de loop van donderdagnamiddag, na de vrij zenuwslappende uren van de "laatste loodjes". Verleden donderdag hebben we met de duimen zitten draaien, terwijl de krant toch nog maar half af was. "Met de duimen draaien" bij wijze van spreken dan, want de telefoonlijn tussen de redaktie en de Senaat stond roodgloeiend. We hadden een paar zettters en een invormer een séintje gegeven dat er later zou gewerkt worden. En naarmate het nieuws uit de Senaat en van een paar perskonferenties binnendruppelde, werkten we voort aan het blad. De rest werd nachtkarwei : de zon stond vrijdagochtend al een eind boven de kim en de vogels zongen volop toen deze "Wij" was klaar gekomen.

Dit alles om maar te zeggen, dat we abnormale tijden beleven. Er wordt niet alle weken een grondwet herzien en het nieuws uit de Wetstraat is niet altijd zo levensbelangrijk.

Omdat het abnormale tijden zijn, zitten er in dit blad enkele abnormale dingen. Bijvoorbeeld de klassieke reportage op blz. 12 en 13. Deze week is er helemaal geen reportage, maar een affiche. U neemt die bladzijden uit "Wij" en U hangt ze voor Uw raam (of voor dat van de heer Eyskens ; dat is ons ook goed). Dat is een der snelste middelen om een campagne in te zetten. U speelt toch mee ?

NATIONALE LOTERIJ

10^{de} TRANCHE

10.000.000

EEN SUPERHOOG LOT VAN

TIEN MILJOEN

Trekking op 8 juni

HET BIJLET : 200 fr.
HET TIENDE : 22 fr.

77.125 LOTEN VOOR EEN TOTAAL VAN **72 MILJOEN**

WIJ-LEZERS VRAGEN BIJ HUN OPTICIEN

Alran

Brilmonturen

Invoerders : VANDERBRUGGEN & C° Provinciestraat 95 ANTWERPEN
TEL (03)36.12.94 Opticiens Vraagt het bezoek van onze vertegenwoordiger

● B.S.P. hopeloos verdeeld

van eynde en de kop van cudell

(red.) Sinds maanden pakken van Eynde, Collard en de andere hoofdartikel-schrijvers van de socialistische pers uit met het argument, dat de B.S.P. de enige grote partij is die een gesloten blok vormt en die niet verdeeld is over de kommunautaire problemen. Het argument klonk zwak, omdat de brusselse franstalige socialistische sinds lang hun eigen weg gaan. Sinds verleden donderdag is het argument trouwens totaal weggedonderd door een forse vechtpartij binnen de B.S.P.

In de Kamer moest gestemd worden over het grondwetsartikel 108-bis dat de vorming van agglomeraties en federaties van gemeenten regelt. Bij dit artikel diende Brouhon namens de brusselse socialistische een amendement in, waarbij voorzien werd dat men allereerst de gemeenten zou raadplegen alvorens over te gaan tot de vorming van federaties.

Op het eerste zicht een vrij onschuldig amendement. De brusselse aap kijkt echter al dadelijk uit de mouw: het amendement Brouhon zou onder meer tot gevolg hebben, dat in de omgeving van Brussel verkapt volksraadspiegelingen over aansluiting bij de hoofdstedelijke agglomeratie zouden kunnen georganiseerd worden.

De hele B.S.P. — Walen, Vlamingen en Brusselaars — waren zinnens dit amendement goed te keuren; er was in de fractie terzake trouwens een tuchtstemming opgelegd. Door een verkeerd maneuver van B.S.P.-woordvoerder Larock werden de vlaamse socialistische echter op stang gejaagd. De gevolgen daarvan bleken bij de stemming: het amendement werd verworpen en alleen de vlaamse socialistische van Eynde, Anseele, Vranckx, Detiège, Major, Danschutter, Groesser en van Acker stemden ja.

Een dergelijke verdeeldheid in socialistische rangen had de Kamer nog niet beleefd en iedereen kreeg een schok. Een lijkbleke Collard verzocht dadelijk om een schorsing van de vergadering, teneinde zijn troepen de levieten te lezen.

Tijdens de schorsing vergaderde de B.S.P.-fractie en daar kwam het tot een potsierlijk incident: de briesende van Eynde, voor schut gezet door zijn eigen vlaamse partijgenoten, schopte herrie met de Brusselaars en verklaarde dat « de vlaamse vrienden » de kop van Cudell (B.S.P.-kamerlid en burgemeester van St Joost-ten-Node) niet meer kunnen zien... Waarop de brusselse socialistische de fraktievergadering met geheven koppen verlieten.

Zoals men ziet: de B.S.P. is een granieten blok, waarin geen spleet is te bespeuren. En van Eynde is wel een eenzame, maar niet de enige kop in zijn partij...

● Verkiezingen te Brussel (1)

vlaamse eenheids- lijsten?

(red.) Deze week pakten een aantal kranten uit met het bericht dat er in de brusselse agglomeratie gestreefd wordt naar eenheidslijsten en dat er desaanvaande reeds een akkoord was tussen de Volksunie en de Blauwe Leeuwen.

Deze mededeling lokte onmiddellijk een vrij verward en negatief commentaar uit van enkele P.V.V.-voorzitters: ze beweerden, dat er te Brussel geen sprake zou zijn van een kartel Volksunie-Blauwe Leeuwen.

Wat is er van deze kwestie aan?

Er zijn in de brusselse agglomeratie en in de randgemeenten reeds enkele tijd kontakten tussen mensen van verschillende vlaamse groeperingen, waarbij ook woordvoerders van de Volksunie. Tussen mensen van de strekking Blauwe Leeuwen en van de Volksunie is er inderdaad een beginselovereenkomst afgesloten voor het indienen niet van kartellijsten, maar van vlaamse eenheidslijsten.

De Volksunie heeft zich steeds ronduit voorstander verklaart van vlaamse eenheidslijsten in en rond Brussel waar

dit nodig, nuttig of mogelijk is. Konsekwent met deze beginselverklaring streeft zij er tans naar, dat deze lijsten zouden tot stand komen. Er is daarbij geen sprake van een initiatief dat zou beperkt blijven tot Blauwe Leeuwen en Volksunie-mensen; de eenheidslijsten moeten gedragen worden door Vlamingen van diverse opinies. Veel zal daarbij afhangen van de houding der Rode Leeuwen en der vlaamse C.V.P.-ers uit de hoofdstedelijke agglomeratie en omgeving.

We kunnen trouwens reeds meedelen dat in een paar gevallen niet alleen het beginsel van de vlaamse eenheidslijst werd aanvaard door mensen van verschillende strekkingen, maar dat er reeds concreet gewerkt wordt aan het opstellen van lijst en programma. We wenssen op dit ogenblik daarover niet verder uit te wijden; deze besprekingen zijn uiteraard zeer delikaat en het ware onverantwoord, ze in gevaar te brengen door indiskreties.

Het moge volstaan dat de Volksunie nogmaals van haar bereidheid getuigt om samen met anderen een vlaamse eenheidsfront in en rond Brussel te vormen.

● Verkiezingen te Brussel (2)

de unie van v.d.b.

(red.) Verleden donderdag maakte van den Boeynants op een perskonferentie en een meeting in de Magdalenazaal de oprichting bekend van zijn formatie voor de aanstaande gemeenteverkiezingen: de « Unie voor de Toekomst van Brussel ». Hij gaf daarbij te verstaan, dat P.S.C. en C.V.P. in de negentien gemeenten van de agglomeratie geen lijsten zouden indienen en zouden aansluiten bij zijn « Unie », die tevens reekt op de medewerking van personaliteiten uit andere partijen.

De Vlamingen die zich met de gewezen premier inlaten, gaan bij de duivel

biechten. Van den Boeynants heeft alle heil te verwachten van zijn imago van « gematigde », van zijn kampanje die zowel franstalige als nederlandstalige moet aantrekken. In werkelijkheid echter is hij vanuit vlaams standpunt totaal onbetrouwbaar. Op zichzelf is het al ongehoord dat deze kleinzoon van mechelise inwijkelingen de jongste maanden ging zetelen als lid van de P.S.C.-fractie in het parlement, dat hij zich in Wallonië « een waals politicus » ging noemen. Hij is daarenboven de man, die vóór de gemeenteraadsverkiezingen van 1964 plechtig verklaarde, dat geen enkele C.V.P.-er een mandaat van schepen of burgemeester in de brusselse agglomeratie zou aanvaarden, als de taalwet niet strikt werd nageleefd. Deze belofte was gewoonweg boerenbedrog: niet alleen bleven alle C.V.P.-schepenen en -burgemeesters zetelen in kolleges die lustig verder gingen met de verfransing, maar van den Boeynants zelf kroop in de schepenzetel van de stad Brussel, die het nooit nauw genomen heeft met de taalwetten en die in gans de agglomeratie het cinisch voorbeeld gaf van wetsverkrachting.

Enkele C.V.P.-ers die we totnogtoe beschouwd hebben als oprechte vlaamsgezinden, staan meteen voor de keuze: gaan zij dit dubbel spel meespelen of verkiezen zij hun verantwoordelijkheid te nemen daar waar ze moet genomen worden? Hun beslissing is van belang, onder meer inzake het vormen van vlaamse eenheidslijsten.

En wie gaan de vlaamse C.V.P.-ers buiten Brussel en uit de vlaamse provincies als hun bondgenoot kiezen? Wordt het een heruitgave van de parlementsverkiezingen anno 1968 toen vlaamse Brusselaars en Payotten zich lieten inspannen als kiesdravers voor de onbetrouwbare frankofoon-vlaamse komaf die van den Boeynants is?



c.v.p. weigert gesprek en geeft voorkeur aan MONSTERVERBOND

Op datum van 27 mei verstuurde C.V.P.-voorzitter Vandekerckhove volgend antwoord:

« Ik dank U en uw partij voor de belangstelling voor de grondwetsherziening. Het weze me toegelaten enkele bemerkingsen te maken over de inhoud van uw schrijven.

» 1) Vooreerst betekenende de uitgewerkte teksten, komende uit de senaatskommissie een verbetering tegenover vorige formules.

» 2) In het overgrote deel van de stemmingen in de senaatskommissie was er overeenstemming tussen C.V.P. en vlaamse B.S.P.-ers; in sommige gevallen ook met P.V.V.-ers. De V.U. heeft zich regelmatig verzet, onthouden en zich in enkele schaarse gevallen aangesloten.

» 3) Er is geen aanleiding om het brede vlaamse front zoals het tot stand kwam bij de besprekingen van de 28 en nadien te verbreken.

» 4) Er is bovendien geen reden om te verwachten dat in de openbare vergadering van de Senaat dit vlaamse front niet zou kunnen aangevuld worden met de steun van de V.U.

» 5) De houding van de C.V.P. wordt bepaald door hare regeringsdeelneming en in grote mate door de positieve inhoud van de regeringsmededeling van 18 februari jl. De V.U. draagt deze verantwoordelijkheid niet.

» 6) Vanwege een oppositiepartij mag men a priori een kritische houding verwachten, en negatieve benadering van de voorstellen van de regering of van de regeringspartners. Dit is niet ongewoon. De V.U. houdt zich derhalve als oppositiepartij vrij haar houding te bepalen, of naargelang de inhoud van de voorgestelde teksten deze te wijzigen.

» 7) In de openbare vergadering van de Senaat zijn alle leden en fracties zonder onderscheid geroepen om hun verantwoordelijkheid op te nemen. Ik ben ervan overtuigd dat alle vlaamse parlementsleden hun bijdrage zullen leveren voor het bevorderen van de oplossing van de vlaamse-waalse verhoudingen in België en van de modernisatie van de staat.

» De C.V.P. heeft haar houding bepaald met het oog op de vlaamse belangen en hoopt dat de V.U. zich bij het brede vlaamse front zal aansluiten.

Hierbij past volgend commentaar:

1. In het verleden heeft V.U.-voorzitter van der Elst bij herhaling en in het publiek een oproep gedaan tot alle partijen in Vlaanderen, om overleg te plegen en te komen tot een breed vlaams front dat de verwezenlijking van een algemeen aanvaard eisenprogramma

zou waarborgen. Deze oproepen bleven steeds onbeantwoord.

2. Enkele maanden geleden kwamen vlaamse vertegenwoordigers van de C.V.P., de B.S.P. en de P.V.V. samen, op uitnodiging van de bankier Naessens, om overleg te plegen aangaande de besprekingen in de Werkgroep der 28. Dit overleg heeft tot geen enkel concreet resultaat geleid, zoals sindsdien is gebleken. Bij dit overleg werd de Volksunie, op eis van de B.S.P. en in akkoord met de twee overige groepen, niet betrokken.

3. De enige reden waarom van der Elst zich verleden week alleen tot de C.V.P. gericht heeft is te vinden in het feit, dat — in tegenstelling met wat de C.V.P.-voorzitter tans beweert — bij de besprekingen en stemmingen over de grondwetsherziening en over het wetsontwerp inzake de economische decentralisatie, de standpunten van C.V.P. en B.S.P. of P.V.V. verder uiteenlagen dan de standpunten die verdedigd werden door de V.U. en sommige woordvoerders van de C.V.P.

4. We nemen akte van het feit, dat de vlaamse C.V.P. de voorkeur geeft aan een « front » met de B.S.P. en de P.V.V. boven een gesprek met de V.U. Hoe ramzalig het bondgenootschap C.V.P.-B.S.P., versterkt door een aantal vlaamse P.V.V.-ers, dreigt te worden, is onder meer gebleken uit het ultimatum dat B.S.P.-ondervoorzitter van Eynde gesteld heeft inzake de grondwettelijke erkenning van het « gewest Brussel », om maar alleen dit ene voorbeeld te noemen...

5. Gelijk de zaken tans staan, zal de Volksunie in haar voorlichtingsoffensief de precieze betekenis van de brief van C.V.P.-voorzitter Vandekerckhove duidelijk maken aan eens het vlaamse volk.

Zoals onze lezers weten, heeft V.U.-voorzitter van der Elst op 21 mei een schrijven gericht aan C.V.P.-voorzitter Vandekerckhove. We laten de tekst van deze brief hierna volgen.

« Wanneer ik mij tot U wend met dit schrijven, dat is het omdat de grondwetsherziening een voor Vlaanderen en het vlaamse volksbelang steeds ongunstiger wending neemt. Het is in dit opzicht symptomatisch dat herhaaldelijk stemmingen in de commissies voor de grondwetsherziening van Senaat en Kamer bewezen hebben, dat de vlaamse C.V.P.- en Volksuniemantatarissen de enige waren om het vlaams standpunt te verdedigen.

» Het is een feit dat reeds meerdere bepalingen aanvaard werden tegen het verzet van de C.V.P. en de Volksunie in. Dit is mogelijk geweest omdat in de commissies bij gewone meerderheid gestemd wordt.

» In de openbare vergadering van de Senaat echter ligt het binnen de macht van de C.V.P. en de Volksunie, iedere van vlaams standpunt onaanvaardbare en nefaste bepaling te verwerpen: samen vertegenwoordigen wij 45 plus 14, hetzij 59 stemmen, of een derde der stemmen. Samen kunnen wij voorkomen dat de grondwet gewijzigd wordt in een voor de meerderheid der Vlamingen onaanvaardbare zin.

» Vermits de onbetrouwbaarheid in Vlaams opzicht van de vlaamse B.S.P.-ers door de stemmingen in de commissies duidelijk gebleken is, doe ik een beroep op U en op uw partij om met het oog op het vlaams volksbelang overleg te plegen ten einde dreigend en ernstig onheil af te weren ».

VOOR REGERING EN GRONDWETSHERZIENING ZWARTE DONDERDAG

V.U.-OFFENSIEF

De Volksunie heeft een uiterst belangrijke rol gespeeld bij de sensationele ontwikkeling van de politieke toestand, zoals zij zich donderdag heeft voorgedaan.

Alhoewel C.V.P.-voorzitter Vandekerckhove het voorstel tot overleg van de Volksunie negatief had beantwoord, bleef de brief van van der Elst een belangrijke rol spelen: de Vlaamse C.V.P.-ers voelden dreigender dan ooit de aanwezigheid van de Volksunie op hun flank. De inzet van het V.U.-offensief, met onder meer de perskonferentie waarop het federalistisch alternatief werd voorgesteld, maakte hen onzeker.

Daarbij kwam dat de Volksunie-fractie in de Senaat woensdagnamiddag en donderdagvoormiddag het debat volledig beheerste: Jorissen, Ballet, Claes en Baert volgden mekaar op met scherpe redevoeringen die de kohezie van de regeringsmeerderheid nog verder aantastten. Eyskens voelde het gevaar en reageerde persoonlijk: hij kwam op de tribune om de Volksunie — patetisch maar naast de kwestie — van antwoord te dienen. Deze tussenkomst van de eerste-minister aan het begin van de senaatszitting donderdagnamiddag was de bevestiging, dat het Volksunie-offensief brede bressen gesloten had. Meteen was het klimaat van de daaropvolgende debatten bepaald en de deur opengezet voor de ontwikkeling, die in de vooravond en de avond haar beslag zou krijgen.

We kunnen uit de volste overtuiging van ons hart zeggen, dat we fier zijn op het werk van onze parlementairen in Kamer en Senaat, dat we vanop de tribune met geestdrift het knappe werk van onze senaatsfractie hebben meegemaakt en dat we in de nacht van donderdag op vrijdag met een mengeling van trots en leedvermaak de woedende eerste paginatitels van de frankofone kranten hebben gelezen: « hevige Volksunie-incidenten in de Senaat ».

P.V.V.-KNELPUNT

Uiteindelijk zijn de bespekingen over de grondwetsherziening in de Senaat donderdagavond op een dood spoor gelopen rond de kwestie van de bijzondere meerderheden. Deze kwestie is voor de P.V.V. altijd een knelpunt geweest. De

dubbele meerderheid — een meerderheid dus in iedere taalgroep — genoemd. Inderdaad: deze dubbele meerderheid zou betekenen, dat de P.V.V. praktisch afgeschreven wordt als mogelijke regeringspartner. Vanandenhove en zijn partij eisten daarom een combinatie van twee bijzondere meerderheden: de tweerde voor de ganse vergadering en de meerderheid per taalgroep samen. Een dergelijke combinatie is als het ware een sleutel tot het vormen van driepartijen-regeringen.

Men moet dat concreet zien: de P.V.V. — en dus ook de Vlaamse liberalen — eisen in feite een supergrendel, die de Vlaamse meerderheid nog meer onkracht dan de door de regering voorgestelde formule. Ze stellen die eis uit eng partijbelang.

De Vlaamse C.V.P., tegen de muur gedrukt door de Volksunie, kon deze eis onmogelijk inwilligen zonder erge schade voor haarzelf. Meteen zaten de dingen muurvast: alle P.V.V.-amendementen op artikel 38-bis werden afgewezen en de P.V.V. verklaarde, dat ze dan maar tegen de hele 38-bis zou stemmen. Dat gebeurde ook: het eerste gedeelte van 38-bis werd verworpen met 109 tegen 56 stemmen bij één onthouding; het laatste op één stem na de twee-derde-meerderheid niet. Tegenstemmers waren de P.V.V., het R.W.-F.D.F. en de Volksunie.

Het proceduredebat dat daarop volgde maakte de dingen niet klaarder. Uiteindelijk kwam Houben voorstellen dat de hele 38-bis zou verworpen worden en dat de senaatskommissie voor de grondwetsherziening de zaak terug zou opnemen om dit artikel, dat de bijzondere meerderheden groepeerde, te vervangen door gespecificeerde bijzondere meerderheden bij elk artikel waar die voorzien zijn. De stemming die daarop volgde, maakte een einde aan het hele artikel 38-bis en — voorlopig dan toch — aan het voornemen van de regering om de grondwetsherziening er gauw door te drukken.

Ook bij deze ontwikkeling stond de Volksunie centraal, ten eerste door haar druk op de Vlaamse C.V.P. en vervolgens door haar stemming. Het zal dan ook geen verbazing wekken, dat de Vlaamse P.S.C.-ers en P.S.B.-ers mekaar op de tribune opvolgden om er jammerklachten te slaken over een Senaat, die zich door de Volksunie op sleeptouw liet nemen...

91-BIS

Vooraleer het tot de kortsluiting kwam over artikel 38-bis, waren er reeds scherpe incidenten geweest rond het amendement Custers-Calewaert bij 91-bis (statuut van de staatssekretarissen). Het amendement Custers-Calewaert strekte er toe, de pariteit in de regering slechts gelijktijdig toe te kennen met de pariteit in het Brusselse agglomeratiecollege. Dit is in feite een minimalistisch standpunt, want de ruil van de pariteit in de ministerraad voor de pariteit in het Brusselse agglomeratiecollege is een koehandel. Er is tussen beide pariteiten geen gemeen maat: het ene strekt zich uit over gans het land, terwijl het andere beperkt is tot het hoofdstedelijk gebied. Daarbij komt dat de pariteit te Brussel een recht is, dat de Vlamingen toekomt zonder enige tegenprestatie, krachtens het feit dat Brussel de tweetalige hoofdstad is. Daar het amendement Custers-Calewaert echter toch een verbetering van de regeringstekst inhield, kon het gesteund worden door de Volksunie.

Men zou menen dat iedere Vlaamse C.V.P.-er, ieder B.S.P.-er en P.V.V.-er tenminste toch dit minimalistisch standpunt van Custers-Calewaert zou moeten bijhouden. Dat was echter allerminst het geval. Er werd heel wat druk uitgeoefend op de indieners van het amendement door de regering, daar de partijgenoten van Custers en Calewaert en zelfs door een paar Vlaamse P.V.V.-ers, die zich eigenlijk hadden kunnen beperken tot rustig toekijken.

Het amendement bleef echter gehandhaafd en er moest dus over gestemd worden. Het haalde nauwelijks twintig stemmen en werd dus door een overgrote meerderheid van tafel geveegd. Als men weet dat er van die twintig stemmen veertien door de Volksunie werden uitgebracht, kent men meteen de graad van betrouwbaarheid der Vlaamse kleurpartijen...

De namen van de ja-stemmers dienen in ieder geval geboektstaafd te blijven: naast de hele Volksunie-fractie de C.V.P.-ers Custers, De Bondt, van den Daele en De Winter, de socialist Calewaert en de P.V.V.-er Bascour.

De rest kroop onder het frankofone juk door!

Voor degenen die na ons komen moet onthouden blijven, dat een kapitulatie van de C.V.P. het licht op groen heeft gezet voor een grondwetsherziening die fataal dreigt te worden voor Vlaanderen.

De kwestie van de randgemeenten mag gelden als een cinisch toppunt van schijnheiligheid, een schoolvoorbeeld van lompe boerenbedrog.

In 1963 lag het oorspronkelijk in de bedoeling, een aantal randgemeenten waaronder ook drie waalse met faciliteiten te bedenken. De Walen gingen in het verzet wat hun gemeenten betrof en ze haalden hun slag thuis. Van Vlaamse kant was er eveneens razend verzet, met als hoogtepunt een reeks betogingen waarop Wilfried Martens (jaja, dezelfde...) zowat de revolutie uitriep. Op Hertoginnedal aanvaardden de Vlaamse kleurpolitiekers echter na enig gescharrel met de verkavelingsidee, de faciliteiten voor zes Vlaamse randgemeenten. Daarenboven werd toen niet in de wet geschreven — men « vergat » het, werd later cinisch beweerd door Vlaamse C.V.P.-ers — dat de zes randgemeenten tot het Nederlandse taalgebied behoren. Sindsdien hangen die randgemeenten — naar de inmiddels geijkte uitdrukking — « in de lucht ».

De zaak kreeg terug een brandende aktualiteit verleden jaar, toen in de Kamer het wetsontwerp 125 over de economische decentralisatie besproken en gestemd moest worden. In dit wetsontwerp werd eens te meer verzuimd — of

« vergeten » — te bepalen, dat de zes randgemeenten onder de bevoegdheid vallen van de Economische Raad voor Vlaanderen, met andere woorden dat ze tot Vlaanderen behoren. De C.V.P.-er Lindemans diende een amendement in om de zaken duidelijk te stellen, maar trok het — na een beraadslaging binnen zijn fractie — terug in. De Kamer kon toen het potsierlijk schouwspel beleven van een Lindemans die tegen zijn eigen tekst stemde, toen die overgenomen was door de Volksunie.

De Vlaamse kleurpolitiekers bleven schreeuwen dat de zes randgemeenten Vlaams waren; de C.V.P.-ers voegden er nog aan toe « dat ze dat varkentje wel zouden wassen in de Senaat ».

En inderdaad, het zag er aanvankelijk naar uit dat de C.V.P. het varkentje zou wassen: fractieleider Hulpiau hernam in de Senaat het amendement van Lindemans en hield het staande, zelfs na een interventie van eerste-minister Eyskens. Eens te meer bleek de C.V.P. te behoren tot het soort van brallende pantoffelhelden die reeds heimelijk zoeken naar een weg voor hun aftocht, terwijl ze nog schreeuwen van « hou me tegen of ik doe een ongeluk ». De regering beloofde, een wetsvoorstel 125-bis in te dienen dat eens en voor

goed de kwestie ten voordele van Vlaanderen zou beslechten. Vooraleer ook maar de tekst van dit wetsontwerp te kennen, gingen de C.V.P.-ers door de knieën, blij dat ze bevrijd waren van de kopzorg en de strijd.

Maar in dat fameuze wetsontwerp 125-bis, dat de « vergetelheid » van 1963 en de « vergetelheden » van alle data nadien moet herstellen, is alweer het belangrijkste « vergeten »: er staat nog altijd niet in dat de zes randgemeenten bij Vlaanderen behoren. Dat staat wel in de toelichting tot het ontwerp, maar een toelichting heeft evenveel waarde als het papier dat

hangt op de plaats die in Limburg « het huiske » wordt genoemd... Het is deze leugen, het is dit ten hemel schreiend boerenbedrog dat uiteindelijk de poort heeft opengezet tot de besprekingen over het « nieuwe België »: het België van de grendels en de grendeltjes.

dio Genes.

HET VOLKSUNIE-OFFENSIEF

DE EERSTE TOEKOMSTPARTIJ

Het voornaamste kenmerk van de huidige politieke toestand in ons land is ongetwijfeld een zeer grote verwarring. De hervorming van de staat dreigt te belanden in een moeras van halfslachtige, moeizaam bereikte compromissen. De aanslepende grondwetsherziening met haar zeer ingewikkelde en voor de gewone burger vaak onbegrijpelijke formules is ondergeschikt gemaakt aan zuivere partijpolitieke berekeningen van een verbrokkelde regeringsmeerderheid.

Alle verantwoordelijke politici erkennen dat het unitaire België afgedaan heeft. In plaats evenwel van resoluut het duidelijke alternatief van een konsekvent federalisme ter hand te nemen, sturen de traditionele partijen aan op een halfslachtige hervorming die leidt tot paritaire en semi-unitaire staatsstructuur.

De Vlaamse gemeenschap dreigt in dit proces de dupe te worden en alle nadelen van een paritair unitarisme te inkasseren, samen met de nadelen van een onecht federalisme.

Niet alleen wat betreft de hervorming van de staat heerst er onduidelijkheid en verwarring. De akties van de heer Collard en Vanandenhove voor politieke hergroeperingen bewijzen, dat in de traditionele partijen twijfels zijn gerezen nopens hun bestaansreden. De geldigheid van de traditionele motieven voor partijvorming wordt gekontesteerd.

Dit alles heeft voor gevolg dat de

deelname van de burgers aan het politieke leven in het gedrang komt. Deze toestand houdt ernstige gevaren in voor het gezond functioneren van de democratie. Deze veronderstelt keuzemogelijkheden op grond van klare alternatieven.

De Volksunie besliste, tegen deze toestand te reageren met een algemeen federalistisch offensief.

Dit offensief heeft voor doel de aandacht van de openbare mening te vestigen op het duidelijke alternatief dat de Volksunie biedt tegenover de traditionele partijen.

Inzake de hervorming van de staat is de Volksunie de enige politieke partij in Vlaanderen, die tegenover de verwarde formules van de huidige grondwetsherziening een duidelijke federalistische oplossing voorstelt.

Inzake de klassieke partijvorming gaat de Volksunie resoluut de weg op van een pluralistisch en pragmatisch

progressief humanisme.

Van bij haar oprichting, lang vóór de P.V.V., plaatste de Volksunie zich onduidelzinnig op het standpunt dat een konfessionele of anti-konfessionele instelling geen geldig motief meer was voor partijvorming. Deze pluralistische opvatting uitte zich duidelijk op de diverse partijkongressen en in de stellingnamen van de partij, o.m. inzake universitaire politiek en inzake syndikale structuren.

Daar waar de heer Collard tans erkent dat de klassieke klasse-indeling geen geldige basis meer uitmaakt voor politieke groeperingen in de toekomst, heeft de Volksunie dit reeds sedert jaren in haar programma onderstreept.

Tenslotte stelde de Volksunie zich op het standpunt dat de politieke partijen het welzijn van de mens, wars van al te dogmatische benaderingen of a priori als voornaamste doelstelling moesten stellen. Hierbij werd gepleit voor een herwaardering van de rol van het politieke gezag en van de politieke partijen, die hun onafhankelijkheid opnieuw moeten verwerven tegenover de geïnstitutionaliseerde drukkingsgroepen.

De Volksunie wil aldus een duidelijk politiek alternatief belichamen, in de overtuiging aldus in ons land de eerste toekomstpartij te zijn.

H. SCHILTZ.

V.U. OP HET SCHERM

Volgende week donderdag te 19 u 35 komt de Volksunie op het scherm van de B.R.T. met haar maandelijks gastprogramma. Deze uitzending zal in het teken staan van de politieke aktualiteit en van het federalistisch offensief van de partij. Een buitenkansje : de uitzending volgt direkt op de voetbalwedstrijd België-Salvador ; de kijkdichtheid zal dus optimaal zijn.

AMNESTIE

We herinneren er aan dat morgen, dag van het Zangfeest, in de voormiddag een amnestiemeeting doorgaat in de zaal « Cortina », Kerkstraat 66 te Antwerpen om 10 u. 30. De vergadering wordt voorgezeten door mr Rik Borginon ; Karel Dillen en Vik van Brantegem voeren het woord.

Op vrijdag 5 juni te 20 u. heeft te Gent in de grote benedenzaal van het kasino, Groot Park-Heuvelpoort, een amnestievergadering plaats waarop het woord zal gevoerd worden door de joernalist en weerstander Louis De Lentdecker en door de historicus pater van Isacker s.j. Tijdens deze vergadering zal er gesproken worden over de zaak Irma Laplasse en over de repressie en amnestie. Op 15 november zal er overigens te Gent een grote amnestiebetoging georganiseerd worden door het nationaal Amnestie-Komitee.

berekende technokraat ziet maar weinig toekomst meer in de regering Eyskens. Hij zou er liever niet meer bij zijn, nu « zijn » werk in het volle daglicht besproken wordt.

Of de regering echter de kandidatuur Tindemans bij de E.G. zal voordragen is nog lang niet zeker, Eyskens zal niet graag een medewerker laten gaan die het kommunautair dossier als hoofdbrok moest bewerken; wat de premier overigens niet verhinderd heeft om Tindemans tot de rol van louter uitvoerende sekretaris te degraderen.

Het is verder een publiek geheim dat de minister van Buitenlandse Zaken Harmel tegen Tindemans' kandidatuur gekant is, en zulks om twee redenen.

Ten eerste omdat hij hem die kommissaris-post niet gunt. Ten tweede omdat hij vreest dat Tindemans, na enkele jaren lidmaatschap van de Kommissie, met nog meer kracht dan nu jacht zal maken op de portefeuille van Buitenlandse Zaken.

« ELEKTORALISME »

Tijdens het grondwettelijk debat in de Senaat hebben onze mandatarissen voorgesteld, dat in de grondwet wordt ingeschreven dat er steeds een staatssekretaris zou zijn voor de duitstalige kantons. Het voorstel werd afgewezen, ook door de P.V.V.-er Louis die het



Nog een foto van de aktie, die verleden week woensdag ondernomen werd door een honderdtal onderwijzers, leden van de V.V.L. : de overhandiging van een telraam op het kabinet van minister Vermeulen.

Op de « Libre » zijn ze natuurlijk slimmer dan wij, maar toch...

ELIAS BEKROOND

De bestendige deputaties van de vlaamse provincies hebben besloten, de prijs van de vlaamse provincies voor het essay dan

tigheid moeten missen. Hij zal daarenboven waarschijnlijk niet eens het geld van de prijs (vijftigduizend fr) kunnen innen, want de kans is groot dat het sekwester een kwarteeuw na het einde van de oorlog nog eens voor aasgier zal spelen.

De bestendige deputaties zijn echter niet kunnen ontsnappen aan de evidentie dat de voormalige leider van het V.N.V. een historicus van formaat is.

Het werk van Elias zal nog geraadpleegd en geciteerd worden lang nadat iedereen de miezerige en maandenlange touwtrekkerij en de socialistische hetze rond de bekroning vergeten is. Olie drijft boven !

« PARITEIT »

Volksvertegenwoordiger De Commer heeft een interessante berekening gemaakt : de fifty-fifty-verdeling van de kredieten van Openbare Werken tussen Vlaanderen en Wallonië komt er op neer, dat er per kop van de bevolking in Vlaanderen 2.100 fr en in Wallonië 4.012 fr wordt besteed tijdens het lopend begrotingsjaar. Dat betekent 30 t.h. voor Vlaanderen en 70 t.h. voor Wallonië. Alleen al op die wijze goochelt men 11

miljard uit de zakken der Vlamingen.

We zeggen verkeerdelijk dat « men » goochelt. « Men » is namelijk niemand anders dan de vlaamse C.V.P.-minister De Saeger !

V.V.B. TEGEN

In een scherpe motie heeft de Vlaamse Volksbeweging het volgende gezegd :

« Het regeringsvoorstel onderging geen noemenswaardige wijzigingen. De van vlaamse zijde gevraagde fundamentele amenderingen werden niet aangebracht ; het regeringsvoorstel is dan ook in zijn huidige vorm niet aanvaardbaar, het brengt geen oplossing en bevat voor de vlaamse toekomst zeer gevaarlijke bepalingen. De openbare opinie verwacht van de vlaamse senatoren dat zij niet zullen toegeven aan de druk van de regering of aan berekeningen op korte termijn... »

geen grondwetsherziening tegen vlaanderen

TINDEMANS WEG

In de pers werd deze week de eerste maal de naam van de vlaamse minister voor Komunautaire Betrekkingen, Tindemans, vermeld in verband met een gebeurlijke benoeming tot belgisch lid van de Kommissie der Europese Gemeenschappen. In gewijden wisten al geruime tijd dat minister Tindemans het geloof verloren heeft in de door hemzelf uitgewerkte voorstellen tot wijziging der grondwet. Deze

oorspronkelijk in de kommissie had verdedigd...

De « Libre Belgique » commentarieert het Volksunievoorstel als volgt : « zuiver elektoralisme, natuurlijk ».

Nu hebben we altijd gemeend dat « elektoralisme » wil zeggen : de kiezers in het geveel komen. In dit geval natuurlijk de kiezers van de Oostkantons. Maar gelet op het feit dat de Volksunie daar geen lijsten indient : hoe kan er dan elektoralisme zijn ?

toch maar toe te kennen aan Hendrik Elias voor diens « Geschiedenis van de Vlaamse Gedachte ». Deze beslissing is het gevolg van een akkoord : de prijs wordt toegekend, maar zonder plechtigheid...

Elias zal de obligate gele genheidstoespraken en het gratis glas champagne op de plech-

JOS VAN EYNDE EN HUN BREED VLAAMS FRONT

Jos van Eynde heeft deze week in de Kamerkommissie voor de grondwetsherziening gezegd, dat zijn partij zich houdt aan de tekst van het plan Eyskens en dat zij zich niet gebonden acht door gewijzigde teksten. Dat is een soort ultimatum aan de regering en de regeringspartner : de B.S.P. eist dat de beker tot de bodem geleid wordt. De verklaring van van Eynde sloeg in het bijzonder op het feit, dat Custers in de Senaatskommissie onlangs liet schrappen dat België ingedeeld wordt in de drie gewesten Vlaanderen, Wallonië en Brussel. Deze indeling zou wel eens de aanloop kunnen worden voor een drieledig federalisme, waarbij Brussel eeuwig op de wip zit. En daarenboven is nog niet bekend, hoe dat fameuze « gewest Brussel » zal worden afgebakend. Aartsgevaarlijk voor de Vlamingen !

Van Eynde eist dus de terugkeer naar de oorspronkelijke en voor Vlaanderen fatale tekst. Om de gevaren van het « gewest Brussel » bekommert hij zich al evenmin als om de zes randgemeenten in wetsontwerp 125. En hij wordt slaafs gevolgd door de vlaamse socialist, die net als hij plat op de buik liggen voor hun waalse meesters.

Uit de brief van C.V.P.-voorzitter Vandekerckhove, in antwoord op de uitnodiging tot overleg van mr. van der Elst, hebben we kunnen vernemen dat de vlaamse C.V.P. er de voorkeur aan geeft, een breed « vlaams » front te vormen met deze van Eynde's en Vanaudenhove's ! Liever vijftien Hertoginnedals dan ook maar één keer praten met de Volksunie !



Ook na de V.V.L.-betoging te Brussel blijft de Volksunie haar aktie voor de onderwijskrachten verderzetten. Verleden week kwam — na meer dan een dozijn andere steden — Tielt aan de beurt ; aan de onderwijsinstellingen werden pamfletten bedield, die gretig werden aanvaard.

GEHEIM WAPEN

Op haar onlangs gehouden kongres heeft het F.D.F. aangekondigd, dat het gebruik zou maken van verschillende « geheime wapens » in de verkiezingskampanje te Brussel en in de randgemeenten. Eén van die « wapens » is sinds enkele tijd niet meer « geheim » : het F.D.F. legt het er op aan, alle malkontenten uit de kleurpartijen op zijn lijsten te krijgen. Wie elders bij de poll of de plaatsjesverdeling niet terecht kwam, kan zijn diensten nog altijd aanbieden bij het F.D.F. Dat deden reeds een paar gemeenteraadsleden te Anderlecht en in twee randgemeenten. Deze week werden ze gevolgd door het schaarbeeks gemeenteraadslid Juge — een oude socialistische militant — en het brussels gemeenteraadslid Musin van de P.V.V. en niet te vergeten Persoons...



Te Breendonk werd er verleden zaterdag een « open dag » gehouden, waarop een duizendtal jongeren uitgenodigd waren tot een gesprek met gewezen politieke gevangenen. Tijdens deze plechtigheid werd door vlaams-nationale jongeren en weerstanders een amnestie-actie gevoerd. Erkend weerstander Aloïs Verbist is gesprek met een luitenant-kolonel, aan wie hij zopas een amnestie-brochure heeft overhandigd.

VLAAMS VERZET

Het vlaams verzet tegen de rampzalige grondwetsherziening komt snel op gang. De V.V.B. heeft in een scherpe motie een beroep gedaan op de vlaamse parlementsleden om geen grendels en pariteiten te aanvaarden. Het Verbond der Vlaamse Academics wil liever geen grondwetsherziening tot stand zien komen dan een die Vlaanderen vastspijkt in het unitaire keurslijf. Het verzet zich hardnekkig tegen pariteit in de regering, grendels en bijzondere meerderheden.

Het Vlaams Geneesherenverbond heeft al even ongezoeten zijn mening gezegd in een persmotie : het wil geen grendels met dubbele of speciale meerderheid, geen alarmbel, maar werkelijke kultuurautonomie met 60-40-verdeling der kredieten.

Eens te meer liggen de fronten in Vlaanderen duidelijk afgebakend : aan de ene kant de vlaamsgezinden van welke strekking ook, aan de andere kant de kleurpartijen en hun slippendragers.

NIET IN VLAANDEREN

Te Charleroi zal een nieuwe partij, de « Nouveau Wallon », aan de gemeenteraadsverkiezingen deelnemen. Het is een groepering van progressieve federalisten die niet wensen mee te doen met de kleurpartijen.

De oprichting van « Nouveau Wallon » werd mede mogelijk gemaakt door de toetreding van de heer Cappelman, leider van het kristen syndicaat, die van zijn bestuur de toelating kreeg om verstandhouding te zoeken met het Rassemblement Wallon.

Charleroi ligt in Wallonië en dat is maar goed ook voor de

heer Cappelman. Want in Vlaanderen blijft het vooralsnog ondenkbaar, dat een vooraanstaand leider van het A.C.V., de toelating en de zegen van zijn bestuur zou krijgen om met de Volksunie — die toch de vlaamse « tegenhanger » van het R.W. is — voeling te nemen en lijst te vormen.

NEEN, CUSTERS

Tijdens de eerste dag van het grondwetsdebat in de Senaat

heeft C.V.P.-senator en gewezen V.N.V.-er Custers een poging gedaan « om zijn vlaamse eer te kavelen » : hij vroeg de gelijktijdige goedkeuring van de pariteit in de ministerraad en de pariteit in het brusselse agglomeratiekollege.

Misschien maakt Custers zichzelf wijs, dat hij daarmee zijn vlaamse sporen heeft verdiend. Aan iemand anders zal hij het moeilijk kunnen wijsmaken !

Het koppelen van de pariteit in de ministerraad aan die in het brussels agglomeratiekollege is, van vlaams standpunt uit, gewoon misdadig. Beide pariteiten hebben niets met mekaar gemeen en kunnen op geen enkele fatsoenlijke wijze in verhouding tot mekaar gebracht worden. In het brussels kollege is pariteit noodzakelijk alleen al uit hoofde van het feit dat deze tweetalige stad hoofdstad van het land is : voor deze pariteit die een recht is, mag geen enkele prijs bedongen worden. Vervolgens is er geen gemene maat tussen beide pariteiten : die in de regering strekt zich uit over de tien miljoen Belgen, die in de agglomeratieraad slechts over tien t.h. daarvan.

Pariteit in de ministerraad als koehandel voor pariteit te Brussel is boerenbedrog. Custers vecht (nou ja, « vechten ») eens te meer in de verkeerde partij met verkeerde middelen voor een verkeerde zaak.

GOED INITIATIEF

De V.V.B. heeft een speciaal nummer van haar blad « Doorbraak » in het teken gesteld van de voorlichting der buiten-

landers die België bezoeken. Het ligt in de bedoeling, dit blad (dat opgesteld is in het Nederlands, Frans, Duits, Engels en Italiaans) tijdens de zomermaanden te verspreiden bij de vele buitenlanders die hier hun vakantie komen doorbrengen. De zeer bondige tekst — een pleidooi voor federalisme — is een knap stukje vakwerk : de opstellers zijn er in geslaagd op een ongelooflijk beperkte plaatsruimte de essentiële dingen te zeggen en alvast de nieuwsgierigheid van de lezers of hun wantrouwen tegenover de officiële berichtgeving en de franstalige pers te prikkelen.

Goed werk, dat niet onvermeld mocht blijven !

IN DE LUCHT

Wat de vlaamse C.V.P.-ers en B.S.P.-ers ook mogen beweren : de randgemeenten hangen nog altijd in de lucht en hun toestand wordt niet geregeld door het zogenaamd wetsvoorstel 125 bis, dat in feite het nummer 691 draagt. In dit wetsvoorstel wordt gezegd : « De gewestelijke Economische Raad voor Vlaanderen wordt ingericht voor het nederlands taalgebied ». En in de memorie van toelichting drukt de regering haar bedoeling uit, dat daarbij ook de zes randgemeenten horen. Deze memorie van toelichting heeft echter geen bindende waarde en is hoogstens een intentieverklaring, die morgen opnieuw kan worden aangevochten.

Zolang de geplande grondwetsherziening niet is gebeurd, bepaalt alleen de wet van 2 augustus 1963 de taalgebieden. Welnu, in deze wet worden de zes randgemeenten niet vermeld als behorende tot het nederlands taalgebied ; men had « vergeten » ze er bij te vermelden, werd later cinisch-openhartig toegegeven door van Elslande.

V.U.-AMENDEMENT

Allerhande verklaringen en ook de memorie van toelichting in het regeringsvoorstel veranderen aan deze situatie geen letter. Daarom ook heeft de V.U.-fractie — met name Anciaux en De Facq — een amendement bij 691 ingediend, waarbij de kwestie definitief kan worden geregeld.

De vlaamse P.V.V.-ers hebben aangekondigd dat ze terzake eveneens klaarheid wensen. De C.V.P.-ers zijn verleden week door de knieën gegaan, maar misschien zijn er ergens toch wel een paar onder hen niet bereid om onder het frankofone juk door te lopen. We zijn benieuwd ! Wat de B.S.P. betreft : zij ligt plat op haar buik, haar waalse meesters de schoenen te likken.



geen grondwetsherziening tegen vlaanderen

REAKTIES OP DE BRIEF

De eerste reacties op de brief van V.U.-voorzitter van der Elst aan C.V.P.-voorzitter Vandekerckhove — brief waarin voorgesteld werd om overleg te plegen inzake de grondwetsherziening — konden als volgt worden samengevat: onzekerheid en verlegenheid bij de C.V.P., wrok bij de P.V.V. en woede bij de B.S.P.

Op de algemene vergadering van het Liberaal Vlaams Verbond te Bokrijk heeft senator Vanderpoorten wrokkig gezegd dat de P.V.V.-ers van vlaamsgezind standpunt uit even betrouwbaar zijn als om het even wie.

Wij zouden graag eens de feiten vernemen die deze bewering staven! Senator Vanderpoorten zal wellicht aanvoeren dat de P.V.V.-ers in de senaatscommissie voor de grondwetsherziening de fameuze grendel van de dubbele meerderheid — bij art. 23 par. 5 — verworpen hebben. Dat deden ze inderdaad: ze wensen namelijk de dubbele meerderheid vervangen te zien door een tweederdenmeerderheid. Het vlaams belang terzake laat hen volkomen koud; het enige waar ze oog voor hebben is het invoeren van een grendel die hen moet toelaten, op tijd en stond deel te nemen aan het bewind. De dubbele meerderheid zou hen uitschakelen als kandidaat-regeringspartij: ziedaar hun enige zorg.

De aalsterse B.S.P.-volksvertegenwoordiger van Hoorick, in een toespraak te Gijzegem, en B.S.P.-ondervoorzitter van Eynde, in een hoofdartikel in « Volksgazet », zijn woedend uitgevallen tegen de Volksunie die zij er van beschuldigen, een « alliantie der conservatieven » te willen oprichten tegen Collard's « front der progressieven ». De bewering is natuurlijk te gek om los te lopen: het voorstel van mr van der Elst beperkte zich zeer concreet tot overleg inzake de grondwetsherziening. Noch van Hoorick noch van Eynde zijn echter zo ver durven gaan als Vanderpoorten: zij eisen niet het brevet op, « even vlaamsgezind als om het even wie » te zijn. Gelukkig maar: het dossier terzake is méér dan welsprekend.

Wel huichelt van Eynde verbazing dat het voorstel van van der Elst praktisch op hetzelfde ogenblik kwam als het hoofdartikel in « Wij », waarin de C.V.P. voor haar kapitulatie inzake 125-bis werd gelaakt. We willen van Eynde het verschil tussen zijn houding en die van de vlaamse C.V.P. toch wel even duidelijk maken: de C.V.P. ging inderdaad kleinmoedig door de knieën, zoals vaak is het verleden; de B.S.P. kon niet door de knieën gaan, omdat zij van meet af aan al plat op haar buik lag te kruipen voor de bevelen van haar waalse voogden.

OVERLEG

Enkele maanden geleden, kort nadat de waalse parlementsleden voor de zoveelste keer voltallig en zonder exclusieve tegen om het even welke waalse partij in vergadering bijeengekomen waren, nodigde de bankier Naessens de vlaamse parlementsleden uit op een overlegvergadering. De Volksunie ontving geen uitnodiging: slechts de C.V.P., de B.S.P. en de P.V.V. werden waardig bevonden om de benen onder de bankierstafel en de koppen bijeen te steken. De vlaamse socialistische leden hadden namelijk een veto gesteld tegen de aanwezigheid van Volksunie-vertegenwoordigers.

Het is de moeite waard, deze epizode — die verder zonder gevolgen geweest is en die in feite op zichzelf niets betekende — nog even op te rakelen: er blijkt namelijk uit, dat algemeen vlaams overleg in het verleden gestuit is op B.S.P.-verzet.

KONSERVATIEF FRONT

Van Eynde brieft in « Volksgazet » dat de brief van van der Elst aan Vandekerckhove neerkomt op een verkapt uitnodiging om een soort concentratie-akkoord af te sluiten, om een A.V.V.-V.V.K.-koalitie te

vormen, om een conservatief front op te richten tegen het front van de progressieven.

Nochtans heeft van der Elst niets anders voorgesteld aan de C.V.P. dan een overleg over de aan gang zijnde grondwetsherziening.

De socialistische leden destijds, op uitnodiging dan nog van een bankier, een dergelijk overleg gepleegd met de C.V.P. en de P.V.V. Was dat dan een « front der super-conservatieven »?

CHANTAGE

Jos van Eynde is daarenboven onmiddellijk begonnen, de C.V.P. af te dreigen. Indien Vandekerckhove zou ingaan op het voorstel tot overleg, dan zou het wel eens kunnen — zo wordt in bedekte termen gesuggereerd — dat de B.S.P. haar medewerking weigert bij het tot stand komen van de kultuurautonomie. Daarenboven « liggen ook voor de aanstaande gemeenteraadsverkiezingen de konkluzies dan voor de hand ».

Duidelijker kon het eigenlijk niet gesteld worden: Jos van Eynde plaatste de C.V.P. voor de keuze tussen Vlaanderen en de B.S.P.

De briesende woede van van Eynde verried echter, dat de

B.S.P.-ondervoorzitter niet gerust was. Wat vreesde hij? De woede van zijn waalse bazen? Of de mogelijkheid dat een vlaamse reflex in de C.V.P. — en erger nog — bij de bazis van de B.S.P. een einde zou maken aan de vette jaren van de ongestoorde uitoefening der macht, met alle voordelen en profijt van dien?

BRUGGE...

Bijna op hetzelfde ogenblik dat de kabinetsraad de knoop inzake de fusie van Brugge en randgemeenten doorhakke, werd door de minister van Binnenlandse Zaken in een ellenlang kommunikee aangekondigd dat de fusie van Bergen en randgemeenten voorlopig op het ijs wordt gelegd.

We hebben ons al vaker uitgesproken als principiële voorstanders van de grote agglomeraties. Zulks betekent echter niet dat we blind zouden blijven voor het dorpspolitieke spel

dat rond een aantal fuzies wordt gespeeld.

Zo is het onder meer duidelijk dat de brugse fusie — als eerste grote agglomeratie van het land — bespoedigd is geworden door de partijpolitieke overweging, dat de fusie een populair burgemeester zou uitschakelen, die tevens volksvertegenwoordiger is van de Volksunie: mr. Piet Leys uit St Andries.

Om het even: we gooien het kind niet weg met het badwater en we beschouwen fuzionering als een veel te lang uitgestelde noodzaak.

...BERGEN

Het is en blijft nochtans ergerlijk, dat de dorpspolitieke aap ook uit de fusie-mouw komt steken.

Dat de fusie van Bergen en randgemeenten op het ijs werd gelegd, is een feit van méér dan

lokale betekenis wanneer men bedenkt dat B.S.P.-voorzitter Collard burgemeester is van de henegouwse hoofdstad.

In de randgemeenten van Bergen is er tegen deze fusie verzet. Een der aanvoeders van dit verzet is de poujadistische burgemeester van Hyon, Lallemand, een taaie knaap die thuis is in alle knepen van de kleine politiek. Lallemand dreigt, op te komen met een apolitieke eenheidslijst indien Groot-Bergen er komt. Deze eenheidslijst zou wel eens kunnen betekenen, dat de socialistische — en dus Collard of diens poulain — in het zand zouden bijten. Deze dreiging is voldoende opdat de fusie plots niet meer zo dringend nodig wordt geheten door de minister van Binnenlandse Zaken...

Op te merken valt trouwens dat deze minister, de heer Harmegnies, allesbehalve gehaast schijnt om een fusie op te leggen aan de stad en de streek waar hij thuishoort, namelijk Charleroi.

WOORDEN...

De Saeger zegde op 26 september 1964: « Indien de Walen een grondwettelijke procedure blijven eisen, waardoor het steeds mogelijk is een normale vlaamse meerderheid af te grendelen, heeft het geen zin nog langer naar een akkoord te streven. De vlaamse opinie zal nooit een slechte overeenkomst aanvaarden ».

Vandaag is De Saeger C.V.P.-minister in de regering, die de grendels en de bijzondere meerderheden wil doen goedkeuren.



...DADEN

Louis Major schreef op 16 mei 1964: « Wij onderstrepen dat het zuiver algemeen stemrecht, waarvoor de arbeiders zulke verbitterde en bloedige strijd hebben geleverd niet mag of niet kan ongedaan gemaakt worden, noch rechtstreeks noch onrechtstreeks ».

Vandaag is Major B.S.P.-minister in de regering, die het zuiver algemeen stemrecht wil vervalsen door grendels en bijzondere meerderheden.



ONS OFFENSIEF

FEDERALISME!

Op een druk bijgewoonde perskonferentie maakte de Volksunie verleden donderdag haar « federalistisch voorstel » bekend en verstrekte ze meteen inlichtingen over het propaganda-offensief dat zij onder het motto « Genoeg geknoeid. Nu doorzetten : federalisme ! » heeft ingezet. Het was een levendige perskonferentie, tijdens dewelke talrijke vragen werden gesteld onder meer over de betekenis van het schrijven van partijvoorzitter van der Elst aan C.V.P.-voorzitter Vandekerckhove. De belangstelling ging echter vanzelfsprekend in de eerste plaats uit naar de tekst van het « federalistisch voorstel ». Deze tekst werd voorgesteld onder de vorm van een brochure van 24 blz. ; na een inleiding volgt een uiteenzetting over de federale staat, waarbij de wetgevende macht, de uitvoerende macht, de openbare financiën en het statuut van Brussel-hoofdstad achtereenvolgens worden behandeld. Daarop volgt een hoofdstuk over federalisme en economie, gevolgd door een uitvoerig besluit.

DUIDELIJK VOORSTEL

De publikatie van het « federalistisch voorstel » is een belangrijk moment in het bestaan van de Volksunie en in de politieke evolutie. In het verleden heeft de Volksunie in een eerste fase de idee van het federalisme gepropageerd. Deze idee is tans gemeengoed geworden. In een tweede fase — voornamelijk rond de partijkongressen van 1968 en 1969 — heeft de Volksunie aangetoond dat het federalisme een leefbare formule was ; in dit opzicht heeft het partijcongres van 1969 — met zijn referaten over de financiële en economische leefbaarheid van een deelstaat Vlaanderen — baanbrekend werk verricht. Met haar « federalistisch voorstel » doet de Volksunie tans concrete oplossingen aan de hand voor de problemen die zich stellen bij het verwezenlijken van het federalisme.

Het « federalistisch voorstel » is een document dat de eerstkomende tijd een belangrijke rol zal spelen ; het toont glashelder aan, dat het huidige geknoeid met de grondwetsherziening geen oplossing brengt en dat het konsekwent doorzetten naar federalisme een alternatief van redelijkheid, van gezond verstand betekent.

Het is geen toeval dat het « federalistisch voorstel » gepubliceerd wordt op het ogenblik dat de openbare debatten over de grondwetsherziening aangevat werden ; zo worden de voorstellen van de regering geplaatst tegenover het voorstel van de Volksunie. Iedereen kan van beide kennis nemen, zich een mening vormen en oordelen.

EENVOUD TEGENOVER CHAOS

Wat ons voorgesteld wordt in het plan Eyskens is een ingewikkeld en verward systeem, een hibriede constructie die een hinderpaal vormt voor een doeltreffend en modern beleid en die bovendien een anti-vlaamse strijdmachine is.

Tegenover deze chaotische constructie die alleen maar kan leiden naar immobilisme stelt de Volksunie — zoals mr van der Elst schrijft in de inleiding tot de tekst — haar voorstel dat de grondslag is voor een doeltreffend beleid op moderne leest, dat een dynamische besluitvorming en uitvoering waarborgt, dat de staatsapparatuur aanpast aan de noden en vereisten van onze tijd en dat meteen een oplossing betekent voor de conflicten tussen de gemeenschappen. Eenvoud en doeltreffendheid zijn wellicht de belangrijkste kenmerken van het Volksunie-voorstel.

Wat de wetgevende macht betreft voorziet het Volksunie-plan op het federale vlak een Kamer van Volksvertegenwoordigers die proportioneel aan de bevolkingcijfers zou samengesteld blijven. Daarnaast zal er een Senaat zijn.

federalistisch voorstel

van de volksunie

bekend gemaakt

op perskonferentie

waarin beide gemeenschappen op voet van gelijkheid worden gesteld. Daardoor komt men tot een eenvoudige constructie, die gunstig afsteekt tegen het huidig geknoeid met grendels, bijzondere meerderheden en dies meer.

In de hoofdstedelijke agglomeratie wordt de sub-nationaliteit ingevoerd, wat o.m. voor het instellen van een paritaire Senaat noodzakelijk is.

ZO AUTONOOM MOGELIJK

Het « federalistisch voorstel » verwijst naar buitenlandse voorbeelden inzake de bevoegdheidsverdeling tussen de federale staat en de deelstaten. Er zijn daar geen grote moeilijkheden ; in de « Werkgroep der 28 » trouwens werd destijds reeds een opsomming gemaakt van alle materies die al of niet in aanmerking komen om overgedragen te worden aan regionale organen, in casu aan deelstaten. Het « federalistisch voorstel » somt deze materies op en verdeelt ze in drie groepen : ten eerste de materies die uitsluitend aan de federale wetgeving voorbehouden blijven ; ten tweede zij die uitsluitend aan de wetgeving van de deelstaten voorbehouden blijven ; ten derde zij waarvoor een concurrerende wetgevende bevoegdheid moet voorzien worden. In grote lijnen komt het voorstel op het vlak van de wetgevende macht neer op wat volgt :

1. aan de taalgroepen in Kamer en Senaat wordt wetgevende bevoegdheid gegeven (dit is een eenvoudige oplossing die geen drie parlementen, geen nieuwe mandatarissen en geen bijkomende uitgaven vergt).
2. in de grondwet worden de materies ongesomd die behoren resp. tot de bevoegdheid van het federaal parlement, tot de wetgevende organen van de deelstaten of tot de concurrerende bevoegdheid.
3. in de hoofdstedelijke agglomeratie gelden naast mekaar het personaliteits- en het territorialiteitsbeginsel, zodat de bewoners van de agglomeratie volwaardig aan het politieke leven op het vlak van de federale staat, van de deelstaten en van de stad deelnemen.
4. de Senaat wordt paritair samengesteld.
5. de Raad van State wordt constitutioneel hof dat bevoegdheidsconflicten tussen de bondstaat en de deelstaten regelt.

UITVOERENDE MACHT

Ook inzake de uitvoerende macht is het « federalistisch voorstel » zeer duidelijk en eenvoudig. Er is een federale regering voorzien die echter slechts een achttal federale ministers zou tellen. Daarnaast komen er de regeringen van de deelstaten, die het met minder dan twaalf portefeuilles kunnen stellen. De federale regering en de twee regeringen van de deelstaten zullen samen niet meer ministers tellen dan er tans in de regering zetelen.

Moeilijkheden bij de ontubbeling van departementen stellen hoogstens een technisch probleem ; reeds tans zijn een aantal departementen (Kultuur bvb.) gesplitst, zonder dat daarbij speciale bezwaren gerezen zijn. Heel deze materie kan overigens praktisch geregeld worden door de herziening van gewone wetten, waarbij geen grondwetsherziening te pas komt. Wat in de grondwet moet geregeld worden, is het statuut der ministers ; daartoe zijn geen ingewikkelde formuleringen nodig.

Het « federalistisch voorstel » suggereert dat, in de plaats van de huidige provinciegeverneurs, een gouverneur voor Vlaanderen en een gouverneur voor Wallonië door de koning zou benoemd worden als zijn plaatsvervangers ; ook deze suggestie gaat in de richting van eenvoud, duidelijkheid en kostenbesnoeiing.

OPENBARE FINANCIËS

Op overzichtelijke wijze wordt in het « federalistisch voorstel » aangetoond, op welke wijze er kan gekomen worden tot een billijke verdeling van de financiële middelen. Praktisch komt het er op neer :

1. in de grondwet moet het beginsel ingeschreven worden dat de deelstaten het recht hebben, belastingen op te leggen en te innen.
2. in de grondwet moet voorzien worden welke belastingen uitsluitend door de deelstaten resp. het federaal parlement gestemd worden en welke behoren tot de concurrerende wetgevende bevoegdheid.
3. er wordt een fiskale regeling voor het hoofdstedelijk gebied Brussel voorgesteld, gelet op de uitzonderlijke situatie van deze stad ingevolge het feit dat zij bewoond wordt door een bevolking van twee subnationaliteiten en dat zij gekozen werd als zetel voor bedrijven en maatschappijen die in feite elders gevestigd zijn.

EKONOMISCH FEDERALISME ?

Over de implicaties van het federalisme op economisch gebied heeft er steeds verwarring bestaan, verwarring die door de anti-federalisten opzettelijk uitgelokt of aangedikt werd. Het « federalistisch voorstel » brengt ook terzake klaarheid ; het federalisme waarover het gaat is politiek federalisme ; alleen de economische politiek van de staat is hierbij betrokken.

Het feit dat er reeds tans twee ministers voor de Streekeconomie zijn, bewijst dat er ook naar de deelstaten een overdracht van bevoegdheden inzake economische politiek mogelijk is.

Het « federalistisch voorstel » schetst deze overdracht, mede in het licht van de groeiende Europese eenwording. In wezen betekent het dat de autonomie van de deelstaten zich ook tot de economische politiek moet uitstrekken met voorbehoud van hetgeen tot de bevoegdheid van de Europese instellingen of van de federale staat behoort.

● De Volksunie heeft zich niet laten verrassen door de stroomversnelling die de politieke situatie sinds de kapitulatie van de C.V.P. inzake de randgemeenten kenmerkt en die geleid heeft naar de behandeling van de grondwetsherziening in openbare vergadering. We waren klaar om op ieder ogenblik te starten ; tans rolt het offensief !

● In het parlement drukte de Volksunie haar stempel op het begin der grondwetsbesprekingen in openbare vergadering, door het voorstel van mr. van der Elst aan de vlaamse C.V.P. om overleg te plegen ; zoals onze lezers weten werd dit voorstel afgewezen. De verantwoordelijkheden liggen meteen vast.

● In verschillende vlaamse steden grepen reeds volksvergaderingen plaats, die telkens werden bijgewoond door een talrijk publiek en waaraan ook de dagbladpers aandacht heeft besteed. Deze reeks vergaderingen wordt voorgezet in juni, met als hoogtepunt de meeting in de Magdalenastraat te Brussel op 13 juni.

● Een federalistische jeugdbroschure is klaargekomen, die in een eerste oplage van meer dan honderd-duizend exemplaren zal verspreid worden bij de jonge kiezers in gans het vlaamse land.

● In onze drukkerij kwam deze week de eerste affiche klaar van een campagne die loopt onder het motto « Genoeg geknoeid. Nu doorzetten : federalisme ! » Deze affiche-campagne zal ook tijdens de vakantiemaanden doorlopen en steeds groeien in omvang.

● Met het bekend maken verleden donderdag van een concreet plan ter verwezenlijking van het federalisme stelt de Volksunie op het gepaste ogenblik haar alternatief. Dit federalistisch voorstel zal in grote oplagen over gans het vlaamse land verspreid worden.

● En tenslotte zal niemand het ons kwalijk nemen dat we een aantal concrete actiepunten van ons offensief nog niet aan het grote klokzeel hangen ; we houden ze in petto als minder prettige verrassing voor de grendelaars en koehandelaars, indien zij volharden op het pad der verzaking...

We zullen de eerstvolgende weken nog gelegenheid hebben om op het « federalistisch voorstel » terug te komen. Inmiddels ligt het ter tafel. De Volksunie scheidt geen verwarring zoekt geen verwarring ; haar standpunt haar voorstel haar toekomstvisie zijn ter inzage voor iedereen. Maar en ondubbelzinnig. Iedereen kan tans oordelen !

de **WIJ** de wereld

vlaams nationaal

WE NADEREN STILAAAN HET EINDE VAN ONZE REEKS ARTIKELS OVER DE Teloorgang van de menselijke levenssfeer in de wereld. In deze reeks hebben we gepeogd, deze teloorgang op diverse terreinen te schetsen, na te gaan welke diagnose er gemaakt wordt, wat de vooruitzichten zijn en hoe men er mee kan omgaan. Aan de hand van zekere rapporten werd tevens vastgesteld dat de toestand nog niet zo erg is als men in de vrije plots ontstane alarmpsychose meent dat hij is, hoewel in de meeste gevallen mag besloten worden dat het hoog tijd is om in te grijpen. Een algemeen geruststellende faktor hierbij is wel dat de wetenschap en de technologie in staat blijken te zijn — geleid en gekoördineerd — om de evolutie in gunstige banen te leiden.

Dat blijkt ook het geval te zijn met de zogenaamde welvaartsziekten, hoewel niet overal even sterk en met nog zeer veel onzekere factoren.

WELVAARTS- ZIEKTEN

De welvaart heeft door haar negatieve gevolgen in de ekosfeer ontegensprekelijk het opdagen van zekere ziekten tot gevolg gehad, hoewel men ook hier niet met stellige zekerheid besluiten kan trekken. Men kan wel nagaan dat sommige ziekten toenemen naarmate de menselijke levenssfeer besmet wordt. Tot deze « welvaartsziekten » behoren kanker, storingen in de bloedsomloop (tot en met hartziekten) en in het zenuwstelsel, het lugubere trio bij uitstek in de welvaartsamenleving. Er zijn uiteraard nog andere ziekten, die vermoedelijk aan de verpesting van de levenssfeer, aan de psychische druk en aan het helse tempo toe te schrijven zijn, waaraan de mens van de twintigste eeuw onderworpen wordt, tot die hij moet betalen aan de industriële revolutie die tegelijkertijd een zegen en een vloek is. Een dezer welvaartsziekten is bvb. de sinds de ontdekking van het Saltserum met succes bestreden kinderverlamming.

Terwijl men flink op weg is om bepaalde « ouderwetse » of voor bepaalde gebieden kenschetsende ziekten uit de wereld te helpen of toch voldoende in te dijken, blijkt men grosso modo nog niet in staat te zijn een werkelijk halt toe te roepen aan de belangrijkste, meest voorkomende zware ziekten in de welvaartstaat. Wel heeft de medische wetenschap een enorme vooruitgang geboekt en ook hier mag men spreken van

een regelrechte revolutie. Welke weg heeft men bvb. al niet afgelegd in de chirurgie? We hebben het hier niet over de ongezone sensatiegeest die bepaalde chirurgen of chirurgische ploegen beheerst, welke zucht tot wansmakelijk vertoon aanleiding gaf. Dat zijn blijkbaar onvermijdelijke negatieve nevenverschijnselen van een proces dat op zich zelf in dienst van de mensheid staat. De medische resultaten hebben trouwens tot gevolg een verlenging van de gemiddelde menselijke leeftijd en dragen dus bij tot de versnelde bevolkingsgroei: verminderde kindersterfte en verlengde gemiddelde leeftijd.

Maar tot een werkelijke definitieve afrekening met de welvaartsziekten van de mens is het nog niet gekomen. Zopas blijkt men weliswaar een middel tot quasi-onmiddellijke opsporing van kanker te hebben gevonden, wat uiteraard een vooruitgang is vermits kanker geneesbaar blijkt te kunnen zijn bij zeer vroege opsporing. Ook in de ziekten van het bloedvatstelsel en van de bloedsomloop zijn reeds grote vorderingen vastgesteld terwijl men het minst lijkt gevorderd te zijn in de strijd tegen de zenuwziekten en alle vertakkingen daarvan. Het aantal gefrusteerd en geestelijk ontwrichten is in een onstel-

lende mate toegenomen en tegenover deze vloedgolf staat men nagenoeg machteloos, met een even aanzienlijk gestegen gebruik van verdovende middelen, die de ziekte niet genezen en op hun beurt aanleiding geven tot allerlei verwickelingen.

De welvaartsziekten blijken zich uiteraard het meest te concentreren in de grote agglomeraties omdat daar de sfeervervuiling, de woningnood, het lawaai en allerlei spanningen het grootst zijn. Indien moest bewezen worden dat de natuur zelf een hinderpaal is voor de ontwikkeling der ziekten dan is hier het bewijs geleverd dat de grote menselijke concentraties op een betrekkelijk kleine oppervlakte de voor de gezondheid zo nadelige spanningen in de hand werken en oorzaak zijn van heel wat ziekten. Nergens meer lijkt men aan allerlei kompleks te laboreren dan juist daar waar de zogenaamde ontvoogding en materiële welvaart het grootst zijn. In de Verenigde Staten, welvaartstaat bij uitstek (met echter schrijnender contrasten tussen rijk en arm dan in West-Europa) floreert de psychiatrie als nooit tevoren zodat men bij wijze van overdrijving kan zeggen dat er achter iedere Amerikaan een psychiater staat.

Het is dus niet te verwonderen dat vooral de jeugd in verzet komt tegen de gelijkgeschakeling, het samenpersen van de mensen in stenen woestijnen, tegen de wurging, tegen de natuurvervreemding, tegen de herleiding van de mens tot een nummer. De Hippy-beweging mag in haar ontstaan als een vorm van dit protest beschouwd worden. Aan de huidige contestatie-beweging, die quasi-algemeen geworden is, is dit verzet niet vreemd, vooral dan toch omdat juist de jeugd beseft dat zij de erfgenamen dreigt

te worden van een ongenietbaar geworden erfenis. Deze spanningen en de machteloosheid om er zich efficiënt tegen te verzetten verklaren vele excessen op allerlei gebied, zonder dat deze verklaring een goedkeuring inhoudt.

We kunnen er slechts uit besluiten dat het verval van de ekosfeer medische gevolgen heeft, psychische spanningen uitlokt die o.a. de opvallende agressiviteit van de moderne mens helpen verklaren en dat op dit belangrijk vlak, naast de direkte medische bestrijding slechts heil te verwachten is door een algemene gezondmaking van het menselijke leefmilieu dus door het heroveren van een menselijk klimaat, in de volle betekenis van dit woord.

ZWEDEN

Een niet gering aantal mensen meent te weten hoe het aards paradijs heet: het heet Zweden. Eisenhower meende te weten waar het meest goddeloze land, het meest zedeloze land, het land met de meeste zelfmoorden lag: in Skandinavië en het heette Zweden.

Het is natuurlijk uitgesloten, het geheel van de zeer ingewikkelde problemen die door deze beide meningen verondersteld worden, hier te bespreken of zelfs maar op te sommen. Mogelijk is enkel, een paar eenvoudige en misschien minder bekende gegevens over dit land te verstreken.

Zweden is een land dat bijna vijftien keer zo groot is als België (juist geteld: 449.793 vierkante kilometer), met een bevolking die merkkelijk kleiner is: minder dan acht miljoen. Een land dat bijna al een paar eeuwen helemaal buiten grote internationale oorlogen is gebleven. Tenminste militair gezien, want economisch heeft het wel degelijk en stevig van de oorlogsvoering van de anderen geprofiteerd, vooral dan door de uitvoer van zijn rijke ijzererts!

Ijzererts alleen al levert zes tot tien procent van het jaarlijkse nationale inkomen op. Maar daarbuiten zijn er nog andere belangrijke ertsen: koper, lood, zink, zilver en uranium. Kolen zijn er bijna niet, maar ook in de tijd toen kolen nog zeer belangrijk waren voor de industrie werd dit tekort goed opgevangen door de waterrijke rivieren, die alle nodige elektrische stroom leveren. Sinds 1961 kan de scheepsbouw nog slechts moeizaam stand houden tegen de grote internationale concurrentie, maar de zweedse vloot zelf is nog steeds belangrijk. De Vikingtraditie is nog niet gestorven.

Door hen die Zweden als een soort paradijs beschouwen, wordt dit land ook gehuldigd als de beste socialistische staat. De vraag is maar wat men daarover weet en wat men daarvoor verstaat. Het gehele bedrijfsleven, wat natuurlijk niet betekent « letterlijk alle industrieën en alle handelszaken », zit in handen van twintig families. En slechts vijf procent is genationaliseerd! Tot nog toe werden op regelmatige tijdstippen vreedzame akkoorden afgesloten over de sociale programmatie tussen die kapitalisten in dit socialistisch geregeerde land en de vakbonden. Pas sinds enkele maanden echter werd de heerschappij van de vakbonden aangevochten door wilde stakingen.

Dat de internationale reorganisatie van de economie Zweden voor zware problemen zou stellen, kon iedereen zo weten. De opstand tegen de vakbonden is een onloochenbaar teken, dat dit « paradijs » ook intern niet zonder problemen is.



Een eerder zeldzaam geworden optocht in het aan woelige betogingen zeker niet arme Japan: deze in traditionele kledij gestoken groep Japanners start op in de tuin van het keizerlijk paleis te Tokio voor een huldebetoon aan « de zoon van de zoon », keizer Hiro Hito.

DEZE WEEK IN DE WERELD

- Duizenden hongerende boeren en hun gezinnen trekken plunderend door Noord-West-Brazilië, 90 t.h. van de betrokken landbouwbevolking zou door ondervoeding getroffen zijn.
- Achmed Ben Salah, gewezen minister van Economische Planning en lange tijd beschouwd als opvolger van president Boerghiba, door het hooggerechtshof van Tunezië wegens wanbeheer tot 10 jaar dwangarbeid veroordeeld, evenals ex-gouverneur Chechia. De overige beklagden tot lichtere straffen veroordeeld.
- Grote belangstelling in politieke kringen voor de NATO-voorjaarskon-

ferentie te Rome, die zal gewijd zijn aan de opportuniteit van een europees veiligheidsverdrag en voor de conferentie der zes E.E.G.-ministers van Buitenlandse Zaken over een begin van politieke samenwerking in het E.E.G.-kader.

- Van 1971 af zullen russische raketten franse kunstmannen lanceren, in het kader van een gezamenlijk ruimteprogramma.
- Tientallen gewonden en honderden opleidingen tijdens zware rellen in West-Berlijn na de jaarlijkse geallieerde militaire parade.
- Thailand treft aan zijn grens met Kamboedja maatregelen tegen mogelijke Vietkong-infiltraties. De kamboedjaanse regering kondigt de krijgswet af.
- De NASA (Amerikaans ruimtevaartcentrum) maakt bekend dat een aards mikro-organisme ruim 30 maanden in leven bleef in het wrak van « Surveyor 33 » op de maanboodem.

- Stijgende spanning aan de grens tussen Israël en Libanon na een aanslag op een bus, waarbij schoolkinderen om het leven kwamen, wat door de palestijnse verzetsorganisatie, die de verantwoordelijkheid voor deze aanslag neemt, wordt ontkend met de bewering dat in de bus militairen zaten. Zware gevechten tussen libanese en israëliëse troepen.
- Te New-York wordt een aanslag gepleegd op de kantoren van twee arabische organisaties.

■ Volgens berichten uit Hong Kong zou de overheid in China onder druk van het leger de rode wachten verplichten, de tijdens de kulturele revolutie aangerichte schade te vergoeden.

- De 32-jarige russische schrijver Andrei Amalrik, die onlangs de ondergang van de Sovjet-Unie voorspelde, wegens « het verzinnen en verspreiden van laster ten opzichte van de Sovjet-Unie » aangehouden.

- De tweede topontmoeting Brandt-Stoph (te Kassel) wordt wegens de stugge houding van Oost-Duitsland, dat primordiaal de volkenrechtelijke erkenning blijft eisen, te Bonn ontgoocheld genoemd. Het contact zal echter voortgezet worden zonder dat een datum en een plaats werd uitgestippeld.

■ Gemaskerde oppositieleden plunderen het wapenarsenaal van de politie te Limassol, Cyprus: derde zwaar incident sinds de mislukte aanslag op Makarios en de moord op oud-minister Gheorghadis en een maand vóór de verkiezingen.

■ Roger Garaudy, kommunistisch partijtheoreticus uit de franse kommunistische partij gestoten. Hij beschuldigt de partijleiding ervan, het verslag van het onderhoud Doebjsjek-Waldeck Rochet ten tijde van de verwickelingen om de zgn. praagse lente, als belastend materiaal voor Doebjsjek aan de nieuwe tsjecho-slowaakse leiders te hebben toegespeeld.

deze
wereld
in
woord
+
beeld



OOK DAAR

Het binnendringen van het Amerikaans kapitaal (ten minste in naam Amerikaans zoals een medewerker van dit blad — aco — herhaaldelijk aantoonde!) in het bedrijfs- en zakenleven van dit land, heeft sinds ongeveer een jaar nogal de aandacht getrokken. Iedereen veronderstelt dat dit niet alleen hier gebeurt, maar ook in andere Europese landen. Het gebeurt echter ook vlak in de buurt van de Verenigde Staten, in Kanada. Enkele weken geleden heeft de Kanadese eerste-minister Trudeau de verkoop verboden van de Denison Mines Ltd. aan een firma die vanuit de Verenigde Staten wordt gecontroleerd. Denison Mines is de grootste Kanadese producent van uranium. Het verbod strekt zich echter verder uit: voortaan mag niet meer dan een derde van het kapitaal van gelijk welke uranium-industrie in buitenlands bezit zijn.



Wat doe je als er tijdens je reis twee kindjes geboren worden? Je beste beentje voorzetten natuurlijk! Dat deden deze twee bemanningsleden van de H.M.S. Endurance nadat hun eentonige vaart over de Poolzeeën met twee geboorten was versierd.

SLUIPSCHUTTER

Tijdens de studentenonlusten in de Verenigde Staten is een dode gevallen over wie vrijwel niet gesproken werd. Er werd alleen gezegd dat bij woelingen aan de universiteit van California, Santa Barbara, een student door een sluipschutter werd gedood. Volgens « Time » gebeurde dit zo: In Isla Vista (waarover hier al geschreven werd) begon een nieuwe aanval op de (al eens platgebrande) filiaal van de Bank of America. Tweehonderdvijftig politiemannen gebruikten hierbij een ganse nacht traangas. Toen stelden studenten, o.a. Kevin Moran, voor de bank zelf in vuistgevecht te verdiepen. Tijdens die gevechten werd Kevin Moran dan neergeschoten. Zo wordt toch wel iets duidelijker!



Oud-minister van Nationale Opvoeding Edgard Faure heeft bedankt voor het ambt van dekaan van de Rechtsakademie te Nanterre. Hij moest een delegatie van voornoemde fakulteit teleur stellen. Voorziet hij harde tijden?

(Argos) Op 28 april jl. was het een jaar geleden: president de Gaulle verliet het Elysee en toog naar het landelijke Colombey. Na een beleid van elf jaar viel het doek over de man die met ontwapenende vanzelfsprekendheid in zijn providentiële zending had geloofd.

Sinds Tournoux (La tragédie du général) weten wij, hoe deze « grote heerser » over zijn politieke medemens dacht: Truman noemde hij een « marchand de bretelles », Kroesjtsjev een « boulanger endimanché ». Sinds meer dan een jaar kan de mensgeworden belichaming van het « eeuwige Frankrijk » (Jeanne et moi!) nu, ver van het politieke « canaille » (zijn onmiddellijke medewerkers) napiekeren over de wisselvalligheden van het lot. Op eenzame hoogte is hij nu getuige van z'n eigen vergankelijkheid en van de ontmoedigende black-out rond zijn naam: Mauriac schrijft over de dood en over het celibaat der priesters, Malraux (de Gaulle: ce caméléon géniale) treurt om het verlies van zijn levensgezellin Louise de Vilmorin, Sartre pleegt een boek over Flaubert. De goden van het creatieve Frankrijk zwijgen over de Gaulle. In het hotel Drouot ging een eigenhandig geschreven brief van de ex-president onder de hamer voor 4.200 bf. Niet bijster veel voor een man die Frankrijk « à différentes reprises » van een gewisse ondergang heeft gered.

Op 28 april jl. (gril van het toeval?) kwamen bij een opiniepeiling in de Midi betekenisvolle cijfers uit de bus: 47 t.h. van de gegadigden treurt helemaal niet om het vertrek van de Gaulle; 60 t.h. wil niet eens de mogelijkheid van zijn terugkeer overwegen, ook niet bij een gebeurlijke ernstige politieke crisis. Zelfs de gaullistische getrouwen hebben hun grand chef als politiek alternatief afgeschreven. Wel willen ze uit piëteit de datum van 18 juni — dertigste verjaardag van de Gaulle's oproep uit Londen — tot feestdag proklameren, maar hun poging stuit op links verzet: de « résistance » is een frans-nationale, geen gaullistische aangelegenheid. Zo moeten de getrouwen met hun idool naar binnenkamers heldenverering. De Gaulle is een soort ikoon geworden: in burgerlijke leefkamers prijkt zijn foto op stijfdeftige vleugelplano's. Overal is de gemiddelde Fransman weer eens aan een zelfgenoegzame onverschilligheid toe. Zeker heeft hij maling aan de gaullistische heldentijd, die vaak zo onheimelijk door de apokalyptische bedreigingen des generals werd doorflitst.

SIC TRANSIT ...

Van die onheilspellende bedreigingen is trouwens niet veel in huis gekomen. Voorbij is de agitatie van de studenten (voorlopig), verzwonden de vrees van de metallo's voor hun labiele en precaire bestaansveiligheid (voorlopig). Pompidou, de nieuwe meester, heeft menselijke dimensies: in « Paris-Match » streelt hij paarden over de rug, keurt als een authentieke Tastevin de franse keuken (j'adore ça, Fail). De erudiete classicus en ex-bankier trekt niet als een eigentijds profeet door het franse platteland. Hij wijst zijn toehoorders niet op een diepe kloof tussen de « grandeur éternelle » en het labiele eendagsbestaan van de neringdoende middenstand. Pompidou schuwt het experiment. Hij bevestigt a.h.w. de sluimerende politieke en sociale gevoeligheden. Hij praat, klassiek welsprekend, over hervormingen maar als niet een verstaat hij de kunst om de zaken blauw-blauw te laten. In die geest-van-paraatheid-die-zelden-tot-daden-overgaat laat hij Chaban-Delmas betijen, stoort zich niet aan de adviseurs (o.m. Jacques Delors, gewezen trotzkist) die zijn ietwat speelse glamour-premier uit de linkse stal heeft overgeheveld.

Zelfs links en uiterst links delen in die algemene euforie: de bonapartistische boeman werd toch bezworen (Elba? Jamais!), verdwenen is het onbehagen rond de russische invasie in Tjecho-Slovakije. In hun gelukzaligheidsroes hebben de kommunisten hun knapste denker en teoretikus, Roger Garaudy, uitgerangeerd. Zelfs Jean-Jacques Servan-Schreiber kan hen niet van streek brengen. J.J.S.S.? Een storm in een glas water! De linkse politici weten best dat geen ernstig gevaar dreigt vanwege een politicus die al te lichtzinnig humanitaire met publicitaire en zakelijke motieven vermengt. Als de directeur-eigenaar van « L'Express » het te bont maakt, zullen de kommunisten (zo beweren ze alvast) een tipje lichten van de sluier die vandaag nog altijd de bemoeïngen van J.J.S.S. bedekt, om via zijn aandelen in de Editions Denoël een grote concentratie van tijdschriften te realiseren.

In dit haast irenische vacuum studeert de grote heerser te Colombey geschiedenis. Daar leest hij zijn auteurs, schrijft hij allicht aan een vervolg op zijn mémoires. Zeker gaat zijn schampere spot vooreerst, zoals steeds naar zijn naaste medewerkers uit het nabije verleden: Pompidou en zijn reis naar de States, vervolgens naar de snelboten die op onverklaarbare wijze uit de franse havens verdwijnen, naar de stunt die J.J.S.S. nu weer met Teodorakis heeft uitgehaald. En dan die nooit opgeloste maar sinds een jaar herhaalde vraag van de grote eenzame: wat heeft dit politiek amateurisme met Frankrijks « grandeur » te maken? De Gaulle barst uit in homerisch lachen. Maar die lach heeft iets van een cloche félee. De vergetelheid is een zware dober voor hyper-dimensionele figuren. De oude vechttas is ontgoocheld omdat na amper een jaar het « sic transit gloria mundi » ook aan hem, aan Jeanne et moi, genadeloos voltrokken wordt.

WET 82/68

Misschien wel het laatste spoor van de lente in Praag 1968 heeft opgehouden te bestaan. Wet nummer 82/68 werd afgeschaft, omdat zij in strijd zou geweest zijn met de rechtgelovige kommunistische rechtpleging. Door die wet werd het mogelijk gemaakt, de slachtoffers vooral van de Novotny-periode een nieuw proces te geven, ze eventueel in eer te herstellen, of een mildere straf uit te spreken. Tussen 1948 en 1965 werden 178 personen (tot 1952) terechtgesteld, 61 stierven tijdens het onderzoek of in de gevangenis; 35.000 werden veroordeeld wegens politieke misdrijven en ongeveer 50.000 ondergingen administratieve maatregelen, zoals verbanning naar grensgebieden en beslagname van eigendom. Een onbekend aantal werd tijdelijk gevangen gezet. Sinds wet 82/68 van kracht werd, kregen Slansky en zijn vrienden postuum eerherstel. De eigen schoonbroer van Novotny, minister van Binnenlandse Zaken Rudolf Barak (15 jaar gevangenis) werd gerehabiliteerd. Ook niet-kommunisten kregen eerherstel of mildere straffen. Over Slovaakse bestaats slechts één enkel officieel bericht: tot november 1969 werden 759 gevallen opnieuw behandeld; hierbij werden 614 personen achteraf vrijgesproken, in 74 gevallen werd een mildere straf uitgesproken en 54 vielen onder een amnestie-maatregel. Slechts in 34 gevallen werd de vraag tot herziening afgewezen. Nu schijnt dit alles te « duur » uit te vallen en bovendien niet écht kommunistisch te zijn. Als een wet dergelijke gebreken heeft, wordt zij inderdaad best afgeschaft!



Deze jonge Indiër vertrok eind 1967 uit Kalkutta voor een reis rond de wereld per fiets. Deze week reed hij door Brussel en wil nu naar IJsland vanwaar hij naar de beide Amerika's oversteekt. De man hoopt eind volgend jaar thuis te zijn. Wij hopen het met hem.

MAO'S REVOLUTIE

In duitse vertaling verscheen vorig jaar een « ooggetuigenverslag van een sovjet-waarnemer » over de chinese kulturele revolutie. Deze ooggetuige is de sinoloog Sjelochovzev, die in 1965 en 1966 voor de tweede keer in Peking verbleef. Hij kende China toen al ook het vroegere China, terwijl hij ook de cultuur en de taal kent. Hij houdt van China. Daarom juist trof deze kulturele revolutie hem zo scherp. Voor Sjelochovzev had deze revolutie tot doel in de kommunistische partij het bewind van Mao opnieuw te vestigen, wat dan leidde tot de bekende waanzinnige verering. Een sociaal streven zou in de kulturele revolutie niet aanwezig zijn: de kleine middenstanders werden wel geruineerd, maar ook de buitenlandse Chinezen en miljonairs worden verder de renten betaald op hun geïnvesteerd kapitaal! Ten slotte meent deze ooggetuige dat Mao's revolutie nationalistisch is en mede daarom gevaarlijk. Voor wie ook hier bij Mao zweert is dat natuurlijk onaanvaardbaar! Maar toch ook een klokje dat men horen moet.

SNELBOTEN VAN CHERBOURG

De geschiedenis van de als het ware « ontvoerde » snelboten van Cherbourg is waarschijnlijk al in ruime mate vergeten. Als het om mensen ging was de term « ontvoering » de best gepaste geweest. Nu ging het voornamelijk om het ontduiken van het franse uitvoerverbod, want de boten waren tenslotte al betaald. Belangrijk is echter wel, er aan te herinneren hoe toen bij hoog en laag werd bevestigd dat de Israëlische regering helemaal, maar dan ook helemaal niet de bedoeling had die boten in de oorlogsvoering te gebruiken. Ze zouden gebruikt worden voor het zoeken naar aardolie voor de bevoorrading en dergelijke. Misschien heeft zich toen iemand de vraag gesteld, waarom men daarvoor dergelijke dure en gespecialiseerde schepen nodig had. In elk geval staat nu, na het bezoek van een reporter van radio Luxemburg op een van die schepen, vast dat zij zonder meer « militair » worden gebruikt voor aanval en verdediging. De uitzonderlijke moderne bewapening loog er niet om. Een poging om het zaakje te verbergen werd zelfs niet ondernomen. Wie heeft nu trouwens nog geheugen?

WET 22 68
The first of the...
The second of the...
The third of the...
The fourth of the...
The fifth of the...
The sixth of the...
The seventh of the...
The eighth of the...
The ninth of the...
The tenth of the...

On the 12th of...
The first of the...
The second of the...
The third of the...
The fourth of the...
The fifth of the...
The sixth of the...
The seventh of the...
The eighth of the...
The ninth of the...
The tenth of the...
The eleventh of the...
The twelfth of the...
The thirteenth of the...
The fourteenth of the...
The fifteenth of the...
The sixteenth of the...
The seventeenth of the...
The eighteenth of the...
The nineteenth of the...
The twentieth of the...
The twenty-first of the...
The twenty-second of the...
The twenty-third of the...
The twenty-fourth of the...
The twenty-fifth of the...
The twenty-sixth of the...
The twenty-seventh of the...
The twenty-eighth of the...
The twenty-ninth of the...
The thirtieth of the...
The thirty-first of the...
The thirty-second of the...
The thirty-third of the...
The thirty-fourth of the...
The thirty-fifth of the...
The thirty-sixth of the...
The thirty-seventh of the...
The thirty-eighth of the...
The thirty-ninth of the...
The fortieth of the...
The forty-first of the...
The forty-second of the...
The forty-third of the...
The forty-fourth of the...
The forty-fifth of the...
The forty-sixth of the...
The forty-seventh of the...
The forty-eighth of the...
The forty-ninth of the...
The fiftieth of the...
The fifty-first of the...
The fifty-second of the...
The fifty-third of the...
The fifty-fourth of the...
The fifty-fifth of the...
The fifty-sixth of the...
The fifty-seventh of the...
The fifty-eighth of the...
The fifty-ninth of the...
The sixtieth of the...
The sixty-first of the...
The sixty-second of the...
The sixty-third of the...
The sixty-fourth of the...
The sixty-fifth of the...
The sixty-sixth of the...
The sixty-seventh of the...
The sixty-eighth of the...
The sixty-ninth of the...
The seventieth of the...
The seventy-first of the...
The seventy-second of the...
The seventy-third of the...
The seventy-fourth of the...
The seventy-fifth of the...
The seventy-sixth of the...
The seventy-seventh of the...
The seventy-eighth of the...
The seventy-ninth of the...
The eightieth of the...
The eighty-first of the...
The eighty-second of the...
The eighty-third of the...
The eighty-fourth of the...
The eighty-fifth of the...
The eighty-sixth of the...
The eighty-seventh of the...
The eighty-eighth of the...
The eighty-ninth of the...
The ninetieth of the...
The ninety-first of the...
The ninety-second of the...
The ninety-third of the...
The ninety-fourth of the...
The ninety-fifth of the...
The ninety-sixth of the...
The ninety-seventh of the...
The ninety-eighth of the...
The ninety-ninth of the...
The hundredth of the...

SIC TRANSIT



STANDARD
WORLD

HERZELING VAN DE VLAAMSE VOLKS

WOLFS

Verantw. uitgave en opstel : mr. F. Van der Elst, Belzegeustr. 20, N.O. Heembeek

haar eigen **Wij**sje

vlaams nationaal

zo wordt men vlugger weduwe...



IN DE DODENHUISJES TE PARIJS WORDEN GEREGLD PERSONEN ZONDER IDENTITEITSPAPIEREN BINNENGEBRACHT, ZODAT MEN NAAR DE LEEFTIJD DER DODEN MOET GISSEN. REEDS GERUIME TIJD ZIJN NU ANATOMO-PATALOGEN AANGESTELD, DIE KLEINE STUKJES VETWEEFSEL ONDERZOEKEN. MET VEBAZENDE NAUWKEURIGHEID WORDT DE BENADERENDE LEEFTIJD VASTGESTELD DOOR DE HOEVEELHEID D.D.T. OPGEHOOPT IN DE HUID. DE VOEDSELVERGIFTIGING LAAT IMMERS JAARLIJKS HAAR SPOREN NA, BIJNA ALS DE RINGEN VAN EEN BOOM. DEZE ONTHUTSENDE GEBRUIKEN WERDEN DOOR EEN GENEESHEER ONTHULD IN « LE NOUVEL OBSERVATEUR ».

ZIJ BEWIJZEN DAT DE VOEDSELVERGIFTIGING REEDS BIJ HET KIND BEGINT EN DAT GEEN ENKELE LEEFTIJDGROEP AAN DIT PROCES ONTSNAPT. EEN VOORTDURENDE WAAKZAAMHEID BLIJKT DUS NOODZAKELIJK. HET VOEDINGSPATROON MOET GEREGLD WORDEN HERZIEN EN AANGEPAST, NIET ALLEEN VOOR HET KIND, MAAR BESLIST OOK VOOR DE VOLWASSEN MENS. DE « BEST » KOKENDE VROUW MAG ER ZEKER VAN ZIJN DAT ZIJ OOK HET SNELST EEN JONGE WEDUWE IS, WAT DE IRONIZERENDE TITEL VAN DIT ARTIKEL VERKLAART.



WIJ ZIJN NIET GESPECIALIZEERD IN HET VERKOPEN VAN DURE ZGZ MIRAKELPRODUKTEN MAAR WEL IN HET GEVEN VAN GRATIS Gouden Raad voor een betere voedingswijze.

DAARVOOR STAAT REFORM- EN DIETHUIS DE HEILBRON STEENHOUWERS-VEST 50, ANTWERPEN TOT UW DIENST.

Een der belangrijkste zorgen van de bewuste huisvrouw is de aanpassing van het voedingspatroon aan de omstandigheden, de leeftijdsgroep en de arbeidsgewoonten. Dat geldt zowel voor haarzelf als voor haar geliefde echtgenoot of ouders, die zij met haar blinde liefde onbewust wat vlugger in het graf kan helpen. De algemene regel is, dat wij te veel en te vet eten.

Te veel, omdat de voedingswaarde van de basisprodukten meestal te gering is geworden door scheikundige bewerkingen en door onverantwoorde « zuiverings » methoden, zodat een grotere hoeveelheid voedsel noodzakelijk wordt om de vitaliteit en de gezondheid op peil te houden.

Zeker, kwaliteitsprodukten zijn duurder dan consumptieprodukten! Zeer terecht kan de huisvrouw, bezorgd over het familiaal budget, deze klacht uiten. Het kleinere afzetgebied voor kwaliteitsprodukten, weegt immers niet op tegen dat van massaprodukten, maar toch is het zo dat onze hoofdvoeding — zoals haverhout, rijst, brood en o.m. suiker — niet zoveel duurder zijn dan dezelfde massaprodukten van lagere kwaliteit. Zeker, ook de kwaliteitsgroenten zijn duurder, aangezien ze niet kunstmatig zijn « opgejaagd », kleiner van was zijn en minder opbrengen voor de voortbrenger. Daar tegenover staat evenwel, dat kwaliteitsprodukten een grotere voedingswaarde hebben, zodat de hoeveelheid die men ervan moet kopen en eten ook kleiner is. Jammer genoeg zijn er ook de vele specialiteiten, die het budget uit zijn evenwicht kunnen brengen.

Wij eten ook te vet. Meestal zijn wijzelf de oorzaak van een heleboel ziekten.

EVEN VERGELIJKEN

Het kan onwaarschijnlijk klinken, maar bepaalde ziekten, zoals aandoeningen van lever en nieren, hart- en spijsverteringskwalen kwamen verhoudingsgewijs weinig voor tijdens de bange oorlogsjaren. Vanzelfsprekend waren er toen andere ziekten, ontstaan door een tekort aan bv. vitamines en eiwitten. Overvoeding was evenwel uitgesloten, wat beslist goede kanten had indien de honger niet te lang en te knagend was.

Maar ook in vergelijking met de vooroorlogse jaren is het voedingspatroon na 1945 volkomen veranderd. Verregaande overvoeding, vooral van vetstoffen, heeft toen verscheidene nieuwe beschavingsziekten veroorzaakt, waarvan de hartkwalen en de ondermilde zenuwen de voornaamste zijn. Toenevend overgewicht had o.m. ook diabetes, nierlijden en leverziekten tot gevolg. De Nederlandse C. Den Hartog, hoogleraar

in voedingsleer, beweerde zelfs met grote beslistheid, dat de roker van een pakje sigaretten per dag veel minder gevaar loopt te jong te sterven dan iemand met zes kg. overgewicht.

Dik worden is inderdaad een ziekte op zichzelf.

De oorzaken hiervan kunnen evenwel verschillen. Dat men, zoals onmiddellijk na de oorlog, zich eens het buikje rond eeft is op zichzelf niet zo erg en alleszins in bepaalde omstandigheden begrijpelijk, maar er een gewoonte van maken is verwerpelijk, ook al mocht de stijgende koopkracht ertoe aanzetten « van het leven te genieten ».

Wel had de aanvankelijke verbetering van het na-oorlogse voedsel haar goede kanten, vooral voor kinderen en jonge mensen, die sterker en beter opgroeiden dank zij het grotere aantal vitamines en eiwitten. Maar nog geen 25 jaar later werd er opnieuw alarm geslagen en was men in de welvarende landen verplicht luid en nadrukkelijk te waarschuwen. Zowel in Europa als in Amerika was men tot de vaststelling gekomen, dat de meeste kinderen slachtoffers van overvoeding waren geworden, dat het gebit van de meeste zeer jonge kinderen onherstelbare sporen van tandbederf vertoonde en dat het toenemende gebrek aan lichaamsbeweging het gehele ziektebeeld nog in de hand werkte.

VAN KWAAD NAAR ERGER

Sedert omstreeks 1958 verergerde de toestand zienderogen. Bezat het voedsel voordien een groter percentage plantaardige eiwitten van dierlijke, sedertdien is het gebruik van dierlijke eiwitten geregeld gestegen om tenslotte volkomen te overheersen. Men dronk meer melk, men at meer vlees: het voedsel werd steeds « onevenwichtiger ».

Er zijn ook psychologische redenen waardoor men dik wordt. Het moderne leven is nu eenmaal ingesteld, dat men overal en te allen tijde een belegd broodje kan kopen. Welnu, veel eten is voor velen een compensatie voor allerlei moeilijkheden, thuis of in de werkring. Hun frustraties zetten hen dikwijls aan tot veel en overvloedig eten. Of juist, verkeerd eten, want het broodje dat zij tussendoor nog kopen bevat weinig eiwit, maar overwegend koolhydraten en vetten. En ook de gehaktbal aan het kraampje is in feite uitsluitend vetrijke maagvulling met alle gevolgen vandien.

Ofschoon wij ons moeten beperken tot enkele wenken en algemene richtlijnen, zullen wij in een volgende bijdrage even nagaan hoe wij deze toestanden kunnen verhelpen.

Hilda U.
(vervolgt)

Demokratie betekent : regering van het volk. Vermits het volk echter zelf niet regeren kan, moet het mensen met die taak belasten. De wijze waarop dat gebeurt kan verschillend zijn. Wij stellen ons echter onder het woord « democratie » een welbepaalde wijze van machtsoverdracht door het volk voor : de parlementaire liberale democratie zoals zij zich uit de franse revolutie geleidelijk ontwikkeld heeft. De betrekkelijk korte levensloop van de parlementaire democratie — die slechts na de eerste wereldoorlog de vorm kreeg, die wij nu als « politieke democratie » bestempelen — heeft niet belet dat zij reeds grote krizes heeft doorgemaakt. Vooral tussen de twee oorlogen werd zij van alle zijden gekontesteerd en werd haar doelmatigheid in twijfel getrokken : de grote krize der dertiger jaren was daar niet vreemd aan. En toch blijft de democratie, op welke wijze ook georganiseerd, nog steeds het ideaalbeeld van de politieke regeringsvorm : dit wordt zelfs zo sterk ondervonden dat ook diktatoriale regimes zich als democratie (volksdemocratie enz.) bestempelen. Vermits voor ons het diktoriaal systeem als regeringsvorm principieel uitgesloten blijft, zien wij in de democratie de enig mogelijke weg naar een levenswaardige toekomst.



DEMOKRATIE :

redding

of

ondergang ?

Het zijn ook deze laatste woorden, die prof. Erich Hans neerschrijft in een studie « Rettung oder Untergang der Demokratie » dat uitgegeven werd door het « Deutsche Seminar » in München als tweede band in een reeks waarin achtereenvolgens de economische, de democratische en de historische werkelijkheden tot onderwerp van een studie werden.

Tegenover het broze, disperate en zo dikwijls bedreigde systeem der democratie staande, moeten wij ons bezinnen over zijn fouten en mogelijkheden en zijn aanpassing aan tijd en werkelijkheid durven onder ogen nemen.

Zoende zal zij niet alleen een beveiliging zijn van onze toekomst en die der komende generaties, maar zij zal een morele weerbaarheid tegenover de (linkse of rechtse) diktatuur doen gepaard gaan met een geestelijke aantrekkingskracht die zij nu bij de jongeren vaak moet ontberen. De nationalistische hebben daarbij alle redenen om zich niet onbetuigd te laten, omdat het nationale niet alleen bewezen heeft een drijvende kracht in de geschiedenis te zijn maar ook omdat er een sterke geestelijke, idealistische faktor in aanwezig is.

Als vlaams-nationalisten kunnen wij daarenboven bij een werkelijke democratische vernieuwing in Europa — wat een decentralisatie ten voordele van de streken en etnische groepen inhoudt — slechts baat vinden. Daarom is een nationalistische benadering van de democratie als gemeenschapspatroon dringend noodzakelijk.

Onze klemtonen zullen uiteraard anders liggen dan bij liberaal- of sociaaldemocraten, omdat onze levensvisie een aantal realiteiten omvat die de anderen ontkennen of ter zijde laten.

In zijn 175 blz. tellende studie « von demokratischer Wirklichkeit » gaat prof. E. Hans uit van de noodzakelijkheid dat, vooraleer aan therapie te doen, het nodig is de diagnose te stellen en naar de kern te gaan, naar de klare principes. Zo begint hij met de verhouding tussen politiek en wetenschap, omlijnt het voorwerp en de reikwijdte der geesteswetenschappen, spreekt over de belangrijkste geesteswetenschappelijke disciplines, over de overwinning van natuurwetenschappen en techniek. « Is politiek een toegepaste geesteswetenschap » vraagt hij zich dan af. Hij stelt het ontbreken van een algemeen geldige maatstaf vast en komt tot de konkluzie dat de cultuur door de meeste vorsers als hoofdgreep van elke geschiedkundige periode werd vooropgesteld : bij Burckhardt, bij Spengler, bij Schweitzer om slechts deze drie te noemen. Cultuur is dus de waarde-maatstaf. Wat is cultuur en wat is de zin van het tegenbegrip beschaving ? Het zoeken naar deze objectieve richtingswaarde is absoluut nodig voor een objectief geesteswetenschappelijk erkennen, voor een objectieve en daarmee uitvoerbare politieke theorie. In het volgende hoofdstuk dat « vom wirkenden Leben » spreekt, worden de begrippen cultuur en beschaving uitgediept. Daarna wordt de structuur der menselijke gemeen-

schap en der maatschappij ontled. Liever dan het woord sociologie gebruikt de auteur het woord « Verbändekunde » wat wij in het Nederlands bij benadering als « verenigingskunde » zouden kunnen vertalen. Hij onderzoekt de verschillende vormen : de dualiteit maatschappij en gemeenschap de hiërarchie der gemeenschappen, van familie tot volk. Gemeenschap is levensverband : daarom wordt de vraag gesteld naar de levenswet, levenswet die men vaststelt in de natuur.

Het laatste hoofdstuk handelt dan over de « democratische werkelijkheid ». Wat is democratie ? Het grondwettelijk verzekerde en geregelde recht van de staatsburgers op een werkzaam aandeel bij de bepaling van hun lot. Democratie is een staatswezen waarin de staatsleiding werkelijk door de burgers geroepen en gevolmachtigd is en tegenover de burgers verantwoordelijk blijft.

Hans geeft zijn visie op de democratische structuur van de staat en op een vernieuwd twee-kamer-systeem, waarbij naast een volksraad, een sociale kamer zou zetelen, die de vertegenwoordiging zou zijn van de werkelijke pluralistische maatschappij.

Het boek van prof. Erich Hans is een — van de basisideeën van het nationalisme uitgaande — benadering van het probleem der democratie in de komende maatschappij. Hij doet dit, uitgaande van hetgeen dr. Alexis Carell reeds in zijn wereldvermaard werk « L'Homme, cet inconnu » schreef : dat elk maatschappelijk systeem moet uitgaan van een kennis van de mens zelf en dat de verkeerde systemen bijgevolg uitgaan van een onvoldoende of onjuiste kennis van de mens. De mens is niet alleen lid van een maatschappij, van een klas, van een staat : hij is ook lid van een familie, van een volksgemeenschap. Hij is individu en persoonlijkheid, en evenals hij zelf aan de wetten van zijn natuur onderworpen is, zo zijn de volkeren aan hun levenswet onderworpen.

In het laatste hoofdstuk van zijn boek schrijft prof. Erich Hans : « menige tegenwoordige verschijning en historische ervaring wijzen erop dat de tijd niet uiteraard voor de democratie werkt. Zij komt des te meer in de gevarezone, hoe groter het onbehagen wordt, de onrust stijgt, het egoïsme van enkeling en groep aan het werk gaat. Waar vrijheid in ongebonden-

heid omslaat, dreigt diktatuur. Niet de vraag naar democratie of niet is in onze kultuurkring gesteld : zij werd reeds terecht — en juist — beantwoord. De vraag is, hoe de democratie kan verwezenlijkt worden op zulke wijze, dat zij ook duurzaam is ».

Wij hoeven me, alle details van deze tekst, dit « Seminarbericht », niet eens te zijn om te zien dat hierin de basiselementen aanwezig zijn voor de nationalistische benadering van het probleem van de staatsorde van morgen. De auteur zegt het zelf : dit is geen recept, maar het wil bijdragen tot discussie. Als zodanig kan het uitzonderlijke diensten bewijzen voor hen die vandaag voor deze maatschappij en deze gemeenschap mee verantwoordelijk zijn of het morgen zullen zijn, en wij kunnen het derhalve aanbevelen aan allen die verantwoordelijk zijn voor de politieke scholing in de vlaams-nationale kringen of studiegroepen.

Dr. Erich Hans : « Rettung oder Untergang der Demokratie », 175 blz. Deutsches Seminar, München - reeks « Wege zur Wirklichkeit », Band II.



JEF TINEL

Op 11 mei werd Jef Tinel 85. Dit is de gelegenheid geweest voor interviews en artikelen over deze kunstenaar. In de « Gazet van Antwerpen » schreef Gaston Claes boven zijn interview : « Weet Vlaanderen dat Jef Tinel nog leeft ? ». En zijn antwoord op deze retorische vraag is eerder aan de bittere kant, want het « dankbare » Vlaanderen heeft een van zijn grote musici jarenlang — wanneer het van hem niet meer profiteren kon — in de stilte van zijn woonkamer op een karig ouderdomspensioentje laten vereenzamen.

De bescheidenheid van de grote kunstenaar, van hem die gelooft in zijn werk, er de waarde van kent en om die waarde rekt op erkenning, heeft hem belet met de ellebogen te werken om « er te geraken ». Hij is er dan ook, in de kleinburgerlijke zin van het woord, niet geraakt : daar waar de luidruchtigen troenen, de met prebenden gezegenden en met prijzen gevoeden.

Jef Tinel werd geboren te Lessen. Hij was een neef van de grote komponist Edgar Tinel en zijn vader was organist : het muziceren zat dus in het bloed en in de familie. Zijn creatief werk begon al zeer vroeg en het omvat liederen, oratoria, kantates, missen, klavier- en orkestwerken : een 600-tal titels. Daarnaast heeft hij een onverpoosde activiteit aan de dag gelegd als lesgever, directeur van een muziekschool, stichter van zangkoren, dirigent op zangfeesten en IJzerbedevaarten.

Een rijk gevuld leven dus, maar een dat geen rijkdom bracht. Nog onlangs vernamen wij langs de televisie uit de mond van Preud'homme, dat zelfs de grootste suksesliederen niet de kunstenaar maar wel anderen rijk maken. In dit geval van Tinel — wiens « Schoon klaart de dag » ook nu nog een zeer populair strijdlid is — is het hetzelfde geweest.

Jef Tinel heeft zich nooit voor zijn vlaams-nationale overtuiging geschaamd en hoewel hij in de engere zin van het woord niet aan politiek deed, dan was heel zijn leven toch een inzet voor de geestelijke ontvoogding van zijn volk. In Maldegem, waar zijn vader zich na Lessen ging vestigen, was hij de eerste die er een leeuwenvlag uitstak : een daad die toen nog heelwat opspraak verwekte.

Na de oprichting van het Verdinaso werd Jef Tinel, die een grote bewondering voor Van Severen had, er kapelmeester. Het bekende lied « Schoon klaart de dag » dateert ook uit die periode : het ging echter meer en meer tot het hele vlaams-nationale liederrepertorium behoren. Na de oorlog werden de woorden « diets » en « Dietsland » in de tekst van Remi Pireyns door de klerikale groepen vervangen door « vlaams » en « Vlaanderen » en vond het lied zijn weg bij de hele vlaamse jeugd.

Tijdens de oorlog heeft Tinel zich niet met politiek ingelaten, wél componeerde hij liederen en dirigeerde koren, zoals vroeger. Na de oorlog aangehouden zonder enig dossier, werd hij pas na dertien maanden vrijgelaten. Maar de repressie greep tot in het leven der kinderen in : een van zijn dochters mocht geen regents-eksamen afleggen alleen maar omdat haar vader verdacht was !

Op de vraag die wij hierboven citeerden, moet het antwoord echter genuanceerd zijn. Want het vlaams-nationale Vlaanderen — datgene, dat zélf door officiële en officieuze aan de kant wordt gezet, dat nog vechten moet om amnestie en dat wél het vuile werk mocht doen maar zich verheugen mocht wanneer het de kruimels kreeg der « rijke tafelen » : dat Vlaanderen heeft Tinel niet vergeten. Juist omdat het hetzelfde lot heeft ondergaan als die man. Maar het weet dat het leeft, zoals Jef Tinel leeft en blijven leven zal. Door zijn werk. Door het lied dat hij de jeugd meegaf en dat zij zal blijven zingen : « Schoon klaart de dag ».

jd



KALLIOPE BC 1125 — «DE VAGANTEN»

Met deze LP doen de Vaganten nu als grote heren van het vlaamse luisterlied hun intrede op de fonoplatenmarkt.

En wij, Vlamingen, begroeten dit initiatief van de firma Kalliope met vreugde en trots. De Vaganten brengen ons niet enkel mooie muziek, maar tevens met grote zorg uitgekozen teksten. Zij zingen o.m. op teksten van Bert Broes (tekstschrijver van de Vl. Nat. zangfeesten). Verder verklanken zij bekende gedichten van Karel van den Oever, Vertommen, P. van Ostayen, enz...



DAT MOET U...

...weten...

● De Koninklijke Vlaamse Schouwburg te Brussel programmeert volgende stukken in juni : « Een vlo in het oor », « De man, het beest en de deugd », « Cesar en Cleopatra », « Een meisje in de soep » en « La Mamma ».

● De literaire wereld in het algemeen en Engeland in het bijzonder herdenken dit jaar de honderdste verjaardag van het afsterven van Charles Dickens, wiens oeuvre met sterk sociale inslag in het victoriaanse Engeland grote indruk maakte (o.a. het aspect van de uitbuiting van de kinderarbeid en het vaak onmenselijk schoolwezen). Hij was een verteller bij uitstek, ook bedrijvig als joernalist, die tans tot de erkende groten in de wereldliteratuur behoort (Christmas Carols, Oliver Twist, Pickwick Papers enz).

Engeland herdenkt trouwens dit jaar nog een andere bekende figuur, Thomas Beckett, aartsbisschop van Canterbury die op 11 december 1170 in de kathedraal van Canterbury werd vermoord. Deze moord inspireerde T.S. Eliot tot het toneelwerk « Murder in Cathedral » dat dit jaar voor het eerst op de plaats zelf van het gebeuren zal onafgevoerd worden.

● De Vereniging ter Bevordering van het Vlaamse Boekwezen heeft zich voorgenomen maandelijks een lijst te publiceren van de bestverkochte werken in drie genres : bellettrie — populair wetenschappelijk — jeugdboeken, met de medewerking van een aantal grote boekverkopers over het ganse vlaamse land. De resultaten voor april 1970 luiden als volgt.
Bellettrie : E. Claes · Herman Coene ; J. Geeraerts : Gangreen ; L. Verbeeck : de 7e dag ; M. Rosseels : Wacht niet op de morgen ; M. Puzo : De peetvader ; W. Ruyslincx : de apokatastasis of het apokriefe boek van Galax Viksen.

Bravo voor pareltjes als Dinska Bronska, Het Galgelied, Heer Halewijn en Ik weet een Land.

Aan de lay-out van dit album werd tevens de grootste zorg besteed.

KALLIOPE BC 1120 — « MIEL COOLS »

Eindelijk nog eens een langspeelplaat van Miel Cools. Het is inderdaad enkele jaren geleden dat er nog iets van hem op de platenmarkt verscheen.

Een gelukkig gevolg van deze lange wachtperiode is in elk geval dat dit een artistiek hoogstaande prestatie is geworden. Deze LP is steengoed : de beste vlaamse chansonplaat tot op heden.

Ik schrijf dit omdat ik ervan overtuigd ben dat niemand voorheen bij ons erin geslaagd is zulke waardevolle teksten (bv. De Zeven Zwanen, Laatste Zomertocht) via een voortreffelijke muziek en vertolking, tot zulke volwaardige liedjes te maken. Lieder met hun tekst, muziek en vertolking in de perfectie : Miel Cools is een grote mijnheer, en dat bewijst hij hier tenvolle.

Slotsom : een plaat op peil, die bewijst dat een zanger in vlaanderen door de kwaliteit in zijn repertorium te verhogen, zijn populariteit zienderogen ziet vergroten.

Vakwerk van Miel Cools, Henk van der Molen, (arrangementen en orkest) Bert Broes, (tekst) en Rob van der Eycken (Lay-out).

Warm aanbevolen !

Jeugdboeken : L. Vermeulen en K. Jeunickx : Fabian van Fallada ; W. Disney : Jungleboek, Populair wetenschappelijk : Däniken : Waren de goden kosmonauten ? en Morris Desmond : De naakte aap.

...bekijken...

● Cahier III van Deurle (uitgave van de Stichting Mevrouw Dhondt en van de uitgeverij Colibrant) is gewijd aan de vroeg gestorven kempische schilder en tekenaar Albert van Dijk. Het mooi uitgegeven boekje is eigenlijk geen monografie, doch een selectie reproducties van details van tekeningen van van Dijk, ingeleid door Johan Fleerackers en met een knappe ontleding. Van de gereproduceerde details wordt achteraan in het boek de volledige tekening gereproduceerd.

Van Dijk staat bekend als intimistisch kunstenaar die vooral uitmuntte in bezielde, introspektieve genrestukken, waarin de vrouw en het kind de hele sfeer bepalen. Ook in zijn tekeningen, die vaak een voorstudie zijn voor later ontstane schilderijen, komt deze thematiek volop aan bod. Van Dijk blijkt alle tekentechnieken te hebben beoefend doch zijn voorkeur blijkt te zijn uitgegaan naar rood en zwart krijt of naar gewassen tekeningen. Bij hem is het « uitsparen » van het wit bepalend voor de techniek naast het licht en schaduwwerking. In sommige van zijn bladen herkent men een zekere vormverwantschap met die andere grote kempische schilder Jacob Smits. Dit fraai verzorgd boekje, met een zeer degelijke en technisch verantwoorde bespreking is verkrijgbaar bij de Stichting voornoemd te Deurle aan de Leie.

● Kunstschilder Piet Boelens uit Deurne stelt zijn jongste werk ten toon in de galerij der abdij te Tongerlo, « Boerenkrijgsschuur » gedurende vier opeenvolgende weekenden tot en met zondag 14 juni telkens op zaterdag en zondag van 10 tot 18 uur.



VOETBAL EN...

Hiermee is alles gezegd. Het ene magische woord zal weer weken lang honderdduizenden kijkers zoet houden. Drie weken lang, maar tevens drie lange weken, zal de B.R.T., net als



In het tweede deel van het tv-spel Madame Bovary gaat het drama naar zijn hoogtepunt: Bovary's zelfmoord. Dinsdag om 20u.30, Brussel Ned.

de andere zenders, alsmaar voetbal uitzenden. Voor de sportliefhebbers natuurlijk dubbel en dik een gelegenheid om uren zoet te blijven voor de kijkkast. Maar wat doe je in zo'n geval als je nu eenmaal niet van voetbal houdt?

Voor deze niet te verwaarlozen categorie kijkers, de meeste vrouwen bijvoorbeeld, heeft onze B.R.T. geen merkwaardige inspanning geleverd.

Zo komt er zondagavond naast de voetbal, nog een documentaire over opgang en val van het Derde Rijk, plus de zevende aflevering van de reizen van Jaimie Mc Pheeters. Maandagavond geen voetbal, maar evenmin eigen B.R.T.-producties. Wel een franse speelfilm en een amerikaans documentair programma over ex-president Johnson.

Dinsdagavond nog eens voetbal. Voor afgegaan door het tweede deel van Madame Bovary, een duitse produktie, en Vergeet niet te lezen. Vergeet niet te lezen is een eigen programma. Maar dan wel een produkt uit een (soms boeiende) routinereeks. Verder nog een korte engelse film dezelfde avond.

Woensdagavond is het beter: vóór de voetbal komt een oorspronkelijk vlaams toneelspel van Maurits Sabbe: de filozof van 't Sashuis. De roman van Maurits Sabbe werd voor de tv bewerkt door C.J. Staes en gerealiseerd door Maurits Balfort, het duo dat ook voor de Zichemreeks tekende.

Juicht, sportliefhebbers, juicht. Want donderdag zijn er twee voetbalmatchen. Tussendoor komt nog de laatste aflevering van het Amerikaanse feuilleton Marcus Welby op het scherm. Plus premièere en in de vooravond de politieke tribune door de Volksunie verzorgd.

Vrijdag is er voetbal, natuurlijk. Wat dacht u misschien. Maar daarvoor komt een Amerikaanse speelfilm op het scherm. Alles samen dus bedroevend weinig van eigen B.R.T.-inbreng. En zo gaat het nog enige weken verder.

Voor de verantwoordelijken op het Flageyplein is het natuurlijk weer de gemakkelijkste oplossing. De zenduren zijn meer dan gevuld. De meeste (manelijke) kijkers komen aan hun trekken en ondertussen zijn er weer zo veel uren minder die moeten gevuld worden. Als opvullertje hier en daar een speel-



The tin star, een psychologische western. Vrijdag om 20u.30, Brussel Ned.

film of een stukje feuilleton en iedereen is weer gelukkig. Alles loopt best in de beste der werelden. Voor de aardigheid even vergelijken wat onze nederlandse broeders doen.

... VOETBAL

Zondagavond « Waar is Kristus werkelijk geweest ». Een programma met Godfried Bomans in Israël. Maandagavond alweer Bomans maar dan in Rome. Hij vraagt zich af wat er nog overgebleven is van het eerste kristendom. Op de tweede keten een programma over een aktueel thema, de ombudsman gevolgd door een kleinkunstprogramma met en rond Herman van Veen.

Dinsdag is voor beide nederlandse zenders op de eerste plaats een ontspanningsavond. Andy Williamsshow, Wij Heren van Zichem, Peyton Place en een show met Tom Jones. Ondertussen wel een documentaire over Mussolini.

Woensdagavond op Nederland 1 omwille van de aktualiteit een zeer uitge-

breid programma in verband met de nederlandse gemeenteraadsverkiezingen.

Donderdag een ontspanningsprogramma met Gerard Cox en op het tweede net een show met Senta Berger.

Donderdag biedt Nederland 1 een informatief programma over de snelle evolutie in de kerk en Nederland 2 heeft kabaret en een programma over de toestanden in Zweden. Toch brengen onze Noorderburen tussendoor nog de wereldbeker voetbal. Maar ondertussen maken ze zelf goede eigen televisie.

Hier kiest men de gemakkelijkste oplossing. En zeggen dat wij in 1830 bevrijd zijn van « den Ollander »!



In herhaling zien wij de filozof van 't Sashuis van Maurits Sabbe. De sasmeeester van Brugge moet « aanvallen » van vrouw Dierickx ondervinden. De sasmeeester weet echter niet dat hij zich ondertussen heeft laten inpalmen door het lieve Mietje, z'n achttienjarig hulpje in het huishouden. Zonder dat zij hetzelfde weten houden ze van mekaar. Vrouw Dierickx die dat weet gaat roddelen bij Mictjes vader die zijn dochter verbiedt nog bij de sasmeeester te gaan werken. Een gezellig stuk dat Vlaanderen graag opnieuw zal bekijken. Woensdag om 21u.05, Brussel Ned.

Zaterdag 30 mei

- 22u.20 : NEDERLAND 1
Poets (de avonturen van een verborgen kamera)
- 19u.04 : NEDERLAND 2
Kinderen als filmsterren (in Amerikaanse studio's)
- 19u.30 : BRUSSEL FRANS
Le jardin extraordinaire (documentaire)
- 20u.30 : BRUSSEL FRANS
The horse soldiers (oorlogsfilm)
- 21u.20 : FRANKRIJK 1
La cité d'Is (geschiedkundige evokatie)

Zondag 31 mei

- 17u.15 : BRUSSEL NED.
Naar Formoza (documentaire)
- 21u.50 : BRUSSEL NED.
Opgang en val van het Derde Rijk (documentaire)
- 15u.55 : NEDERLAND 1
India (documentaire)
- 19u.05 : NEDERLAND 1
Oorlogje spelen (reportage)
- 19u.40 : NEDERLAND 1
Het tsarenpaleis van Leningrad (rekonstruktie)
- 20u.35 : NEDERLAND 1
Eerste liefde (film naar werk van Toergeniev)
- 12u.15 : BRUSSEL FRANS
Face à la presse
- 21u.20 : BRUSSEL FRANS
Annapurna (documentaire)
- 17u.15 : FRANKRIJK 1
Le million (film van René Clair)
- 15u.10 : DUITSLAND 2
Europese vogelrezervaten
- 15u.55 : DUITSLAND 2
Das Schweigen in Walde (speelfilm)

onze selectie

Maandag 1 juni

- 20u.30 : BRUSSEL NED.
Objektief 500 miljoen (film)
- 22u. : BRUSSEL NED.
Waarom ik geen kandidaat meer was (gesprek met L.B. Johnson)
- 21u.10 : NEDERLAND 2
De ombudsman
- 21u.40 : NEDERLAND 2
Heren van Veen (show)
- 20u.30 : BRUSSEL FRANS
Situation (wetsontwerp 125, strandbevuiling)
- 14u.45 : FRANKRIJK 1
Bobosse (film)
- 20u.30 : FRANKRIJK 1
De dood van Danton (toneelwerk van Adamov)

Dinsdag 2 juni

- 22u.30 : BRUSSEL NED.
De rode vlieger (film)
- 21u.10 : NEDERLAND 1
Mussolini (documentaire)
- 19u.30 : NEDERLAND 2
Het hoge Noorden (documentaire)
- 13u.35 : FRANKRIJK 1
Télé village (werk in eigen streek)
- 22u.30 : FRANKRIJK 1
Blauwbaard (waar hij zeker leefde)
- 21u. : DUITSLAND 1
Launischer Sommer (film)

Woensdag 3 juni

- 21u.05 : BRUSSEL NED.
De filozof van 't Sashuis (tv-spel)
- 20u.20 : NEDERLAND 1
Gemeenteraadsverkiezingen 1970
- 20u.20 : NEDERLAND 2
De man die zijn gedachten tot leven kon brengen (deense film)
- 20u.30 : FRANKRIJK 1
De onzichtbare kamera

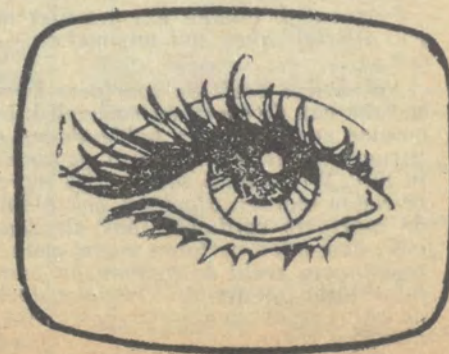
Donderdag 4 juni

- 19u.40 : BRUSSEL NED.
De Volksunie
- 19u.04 : NEDERLAND 1
Ik kom wat later naar Madra (film)
- 21u. : NEDERLAND 1
Raymond Chandler (documentaire over deze auteur)
- 21u.52 : NEDERLAND 1
Arden of Faversham (anoniem 16de eeuwse drama)
- 22u. : NEDERLAND 2
Erfelijkheid (een onderzoek)
- 20u.30 : BRUSSEL FRANS
Les Amants (film van Louis Malle)
- 22u.50 : DUITSLAND 1
Die rote Sonne im roten Herzen (over Mao)
- 19u.10 : DUITSLAND 2
Lied fur meine Schwester (klein tv-spel)

Vrijdag 5 juni

- 20u.30 : BRUSSEL NED.
The tin star (western)
- 19u.04 : NEDERLAND 1
Beloofd land (Nomaden op weg)
- 20u.20 : NEDERLAND 1
Jasperina de Jong (liedjes)

- tv - tv - tv tv -



Wij sport

Vlaams nationaal



Tijdens de finale van de 5.000 m. van het interklubkampioenschap te Leuven ging de jonge Lismond « ouwe rat » Roelants voorbij en zou een groot deel van de wedstrijd leiden. Roelants won dan toch vrij vlot deze finale...

TENTOONSTELLING

Feyenoord won dus de beker van Europa voor landskampioenen, en omdat de Feyenoordmensen Nederlanders zijn, zijn ze ook van de zuinige soort. Ze gaan met die beker een centje bijverdienen. Ze gaan hem namelijk tentoonstellen, en al wie een rijksdaalder (ongeveer 40 frank) wil neertellen, mag hem eens vanop afstand bewonderen. De club verwacht op die manier ongeveer 15 miljoen frank te vergaren.

Nu lijkt het op het eerste gezicht knettergek 15 miljoen frank uit te geven om eens te kijken naar een stomme vaas, waaraan niets te zien is. De zaken gaan echter heel anders liggen wanneer wij weten met welke bedoeling de club wil profiteren van de dwaasheid der sportmassa. Het is namelijk de bedoeling dat geld te gebruiken om in de volksbuurten van Rotterdam sport- en speelgelegenheden voor de kinderen op te richten. De club wil, met andere woorden, met het geld doen wat stad en staat al lang hadden moeten doen en waarschijnlijk nog lang zullen vertikelen. Zo gezien: vooruit met die expositie.

CRAZY

Wij peinzen dat men nog geen klein beetje abus is geweest met de Republiek van Zuid-Afrika uit te sluiten voor de olympische spelen en zo. En wij peinzen dat omdat men ginder de laatste tijd fameuze sportprestaties begint te leveren.

Voor enkele dagen werd in Johannesburg nog het wereldrekord langfietsen op de baan gevestigd, door een zekere « crazy » Dries Oberholzer. De man speelde het klaar om gedurende 111

uren op de fiets te blijven, te rijden zelfs, en in die tijd legde hij niet minder dan 1.680 km af, waarvan de laatste 200 meter in 12 seconden juist.

De verstandige lezer heeft al lang gesnapt dat wij deze precieze gegevens verstrekken in de wetenschap dat er gens te lande een of andere stoere kerel klaar zit om dat rekord met een paar uren en enkele kilometers te verbeteren. Wij, bij de Charel, denken aan een nieuw rekord bierdrinken per ploeg. Als er ook daarvoor amateurs moesten zijn...

UNE GRANDE JOIE

Wij hopen dat alle Belgen die naam waardig 'n « grande joie » zullen voelen nu één van onze meest eminente landgenoten, Fittoor Boin, in Frankrijk weer een grote « madolle » krijgt. De gouden medaille van (pakt u vast aan 't gras) de vereniging ter aanmoediging van de bevordering van de vooruitgang namelijk.

Deze onderscheiding lijkt ons maar passend en rechtvaardig voor de man die als vliegenier zo ongeveer op zijn eentje de eerste wereldoorlog won, die als cher président van de olympische dingen van Belzique het grootste sportland ter wereld maakte, die het meest indrukwekkende, zij door niemand begrepen, proza uit de wereldliteratuur schreef, en ons nog steeds door heel de wereld als esteet beneden wordt.

Laten we tenslotte ook niet vergeten dat hij in nauwelijks zestig jaar twee woorden Nederlands leerde, waarvan één met en één zonder aksent. Proficiat, Fittoor, en wij wachten met u en met spanning op uw Nobelprijs en de prijs der nederlandse letteren.

STOEF

Er is volgens sommigen op de voetbal-beestenmarkt een komiek spelletje aan de gang, dat de markt enigszins vervalst, natuurlijk weer in het nadeel van de kleinen. Iedere club die een speler wil kopen, wil daar natuurlijk liefst zo weinig mogelijk voor betalen, en aldus heeft het belang te bereiken dat voor de speler in kwestie zo weinig mogelijk klubs komen « bieden ».

Een middeltje daartoe schijnt het volgende: de kopende club bazuint lang op voorhand, via de gazetten, uit dat ze zo en zoveel miljoen voor die en die speler wil afdokken. De gazet doet er dan nog het klassieke percentje bij, zodat de andere klubs, die hun bescheiden schatkist aan het leegschrapen zijn in de hoop genoeg te vinden om eventueel dezelfde speler te kopen, ontmoedigd hun schrapen staken, omdat ze zich toch niet belachelijk kunnen gaan maken met een « bod » dat al te ver beneden de voorgestelde prijs ligt. Zij hebben ongelijk. Die prijs is immers een « stoefprijs », die maar zelden of nooit betaald wordt.

STEPPE OUT

Na 35 jaar trouwe dienst bij Sporting Anderlecht, gaat Eugène Steppé eruit. Veel kunnen wij over Steppé niet vertellen. We hebben met hem af en toe wel eens een borrel gedronken, en wat gepraat. Wij hebben nooit de indruk gehad dat hij het genie was waarvoor hij wel eens versleten werd in de vooral brusselse gazetten — daarin komt al verandering — maar we hebben altijd wel de indruk gehad dat hij bij Anderlecht de man was met de beste ideeën, en dat de opgang van Anderlecht tot een club van europees formaat voor een groot stuk aan Steppé te danken was.

Wij hadden daarenboven de indruk dat Steppé goed het onderscheid maakte tussen sport, die hij propageerde, en business, dat zijn beroep was. De Steppé tussen de kadetten was niet de Steppé waarbij men te biechten moest om een speler te kopen of te verkopen. In ieder

geval zijn wij ervan overtuigd dat Anderlecht een verlies lijdt, dat nog dikwijls zal doornipen.

ANCIEN REGIME

Iedereen kent genoeg geschiedenis om te weten dat de zonnekoningen van het « ancien régime », Louis XIV en zo, destijds geen beet zouden gegeten hebben van de vele lekkere spijzen die hun werden voorgezet, als niet eerst een te vertrouwen persoon een stukje van dat eten had geproefd. Die brave man werd dan scherp in het oog gehouden, en als hij lijk een « klot » tegen de vloer sloeg, dan « paste » de koning voor die gang, want dan was er kans dat er met het eten iets niet helemaal in orde was. Iedereen denkt ook, na het op school genoten geschiedenisonderricht, dat met de franse revolutie van 1789 een einde kwam aan dat pittoreske « ancien régime ». Maar dat is dan een vergissing, want voor de belze ko... sjotters in Meksiko duurt het nog altijd voort. Uit een grandioos stuk proza in onze onovertroffen sportpers lezen wij namelijk dat onze inlandse kok, die naar Aztekenland werd meegesleurd, het dineetje van de jongens 's avonds tevoren al eens klaarmaakt voor zichzelf. Hij vreet het op, en dan bespiedt hij zichzelf angstvallig, om te zien of hij geen krampjes krijgt van dat voeder. Gelijk wij, van dat proza.



MEXICO 70

De berichten die ons uit Meksiko bereiken zijn zo vol lof, en zo optimistisch dat wij vrezen dat het bijna niet anders kan of wij mogen ons binnenkort aan een formidabele koude douche verwachten. Onze wonderjongens hebben nu al wel twee meksikaanse klubs in oefenwedstrijden geklopt met respectief 9-0 en 21-1, maar dat kan er o.i. alleen op wijzen dan onze grote dirigenten niet bekwaam waren een ernstige sparringpartner te vinden, en wij vrezen dat dergelijke prulmatches meer kwaad dan goed doen.

Tijdens de laatste (21-1) heeft een der Belgen zowaar nog een middel gevonden om zich door de scheidsrechter van het veld te laten sturen. O.i. moest men de man dan ook maar ineens naar België terugsturen. Wanneer wij nu lezen dat zelfs de Britten verklaren dat België een ernstige kans maakt om de wereldbeker te winnen, dan kunnen wij, net als die Britten zelf, slechts even glimlachen en er ons over verwonderen dat die rare Belgen zo gemakkelijk met een simpele « lekstok » te paaien zijn.



De Oostenrijker Jochen Rindt die beheerst de Formule 2-rit controleerde snort naar de aankomstlijn. Hij schreef zijn naam onder de grote prijs van Limburg voor die reeks.

SPORTJOERNALISTIEK

Wij behoren tot het door veel beroepssportjournalisten verfoeide ras van de « losse medewerkers », tot de categorie der amateurs dus. Dit laat ons echter toe van niet alleen het sportgebeuren van op enige afstand te bekijken (wat niet altijd een nadeel is), maar ook de sportjournalistiek zelf, en met uw goedvinden wilden wij het vandaag even over die sportjournalistiek hebben.

Wij — en vele beroepssportjournalisten met ons — vinden ze nog altijd het slechtste stuk van onze pers. Het stiefmoederlijkst behandelde stuk ook.

Nochtans is de sportjournalistiek er de laatste jaren met reuzeschreden op vooruit gegaan. Waar bij voorbeeld vroeger de taal van de sportrubrieken veel te wensen overliet — sommige joernalisten schreven vrijwillig het afschuwelijkste Nederlands om de zaak volks te doen klinken, of om zo een beetje de stijl van o.a. Karel van Wijnendaele, vader van het vlaamse sportproza, na te bootsen —, dan is daar de laatste jaren veel verbetering in gekomen. De meeste sportmensen trachten een zo zuiver Nederlands te schrijven als maar enigszins mogelijk is, en wij denken dat op dat gebied de vlaamse sportpers niet zo ver onderligt bij, bij voorbeeld, de nederlandse.

Wij geloven ook dat de sportpers — behalve de sportrubrieken in de weekbladen natuurlijk, die dat niet kunnen en het ook niet proberen — haar lezers meer dan voldoende informatie verstrekt. Het volstaat om bijvoorbeeld de maandagse krant even vast te nemen, en daar de bladzijden en bladzijden uitslagen van velerlei aard, in kleine letter gezet, te overlopen, om vast te stellen dat er zowaar naar volledigheid wordt gestreefd.

Waar volgens ons echter de sportpers nog altijd te kort schiet, dat is in haar commentaren.

Een eerste belangrijke fout die daarbij begaan wordt, zo denken wij, is dat men niet streeft naar objectiviteit. Het is de gewoonte dat alles wat met sport te maken heeft, geweldig wordt opgeschreefd, en waar de kunst-kritikus het normaal vindt in een werk van een Servaes of een Permeke een heleboel fouten te vinden, omdat Servaes en Permeke mensen waren, daar kan de sportjournalist in de prestaties van de superkampioenen zelden iets verkeerd ontdekken, waarschijnlijk omdat die superkampioenen géén mensen zijn, maar iets meer, iets beter.

Dat zou men nog kinderazie kunnen noemen.

Erger vinden wij dat de sportjournalistiek doodgewoon de waarheid verzwijgt. Zelden of nooit zal men in een krant kunnen lezen: renner x heeft zoveel betaald aan renner y (men kan « renner » vervangen door « firma ») om die en die wedstrijd te winnen, of club zus en zo heeft met die club afspraken gemaakt om een of ander doel te bereiken.

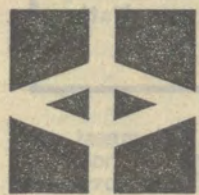
Nochtans zal ieder sportjournalist, als ge met hem een pint gaat drinken, u vertellen dat hij het zeker weet, zij het dan — en dan nog — dat hij niet over werkelijke bewijzen beschikt. Wij weten niet hoe u erover denkt, maar zou het u, in de wetenschap dat de topsport een zuiver commerciële rangenleghoed is, schokken te vernemen hoe de afspraken gemaakt zijn, en wat op voorhand werd geregeld en georganiseerd?

Persoonlijk vinden wij het niet meer van onze tijd dat men de lezers nog allerlei zaken wil wijsmaken — of proberen — om welke reden dan ook.

Natuurlijk heeft de sportpers commerciële belangen die parallel lopen aan die van de sport, en natuurlijk leest de doorsnee-sportliefhebber liever grootse verhalen over heldendaden en bovenmenselijke prestaties, dan te vernemen dat het allemaal georganizeerde show is. Maar we leven toch in 1970. Wij vinden dat het tijd wordt dat in de sportjournalistiek de oude gewaden worden afgelegd, ook als daardoor de romantiek uit de sport en de sportpers verdwijnt, ook als daardoor hier of daar wat aan commerciële voordelen verloren moest gaan. Wij menen stilaan genoeg ontwikkeld te zijn om recht te hebben op ondubbelzinnige, objectieve en volledige informatie, zonder de klassieke doekjes. Wij veronderstellen zelfs dat de meeste beroepssportjournalisten dat ook zouden wensen. Maar misschien niet hunzelf.

**WOONINRICHTING
KARVEEL**
L. en W. PAS

u vindt een uitgebreide keuze in onze ploegstofafdeling

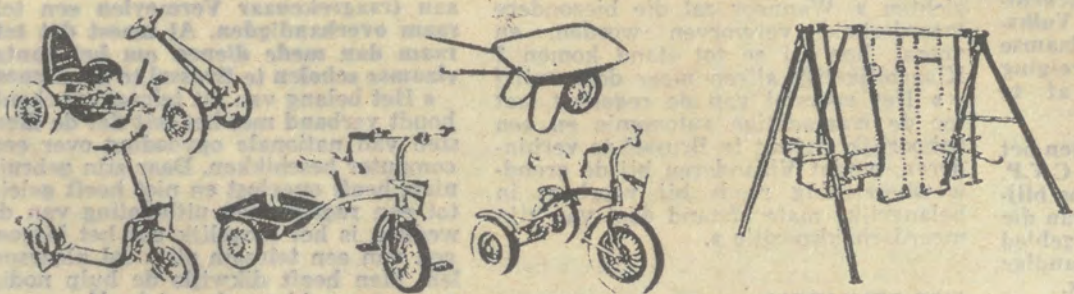


ploegstoffen Antwerpen
Kerkstraat 57
Tel. 35.89.91

het merk staat in de zelfkant

**ALLE SPEELGOED
Cortvriendt**

STALEN TUINSCHOMMEL (53 kgr.)
in heldere lakverf
295 cm. lang, 205 cm. hoog
2.950 fr. franko huis
Vraag prospectus!



DIEPESTRAAT 29 ANTWERPEN TEL (03)324430

meester
kleermaker

VERMEESCH

KLEDING

STEENHOUWERSVEST 52
ANTWERPEN
Tel. 31.35.83

**NAAR
UW
MAAT....**

ZO' VEEL BETER

VERMINDERING VOOR
VU LEDEN

2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20

blankenberge 141, de smet de naeyerlaan - tel. (050)416.37

breughel

Julien tersi
volledig pension
kamers met ontbijt
alle comfort
maaltijden tegen alle prijzen
speciale voorwaarden
voor groepen en autocars
vraag inlichtingen

ADVERTEERT IN « WIJ »

**ARBEIDERS
BEDIENDEN
ZELFSTANDIGEN
DAGVERGOEDING
VOOR
ZELFSTANDIGEN EN
LOONTREKKENDEN**

**Bestendige
sekretariaten :**
CENTRAAL SEKRETARIAAT :
Kipdorp 50 Antwerpen
TEL. 03/32.31.39
32.73.05
PROV. SEKRET. BRABANT
Emiel Jacqmainlaan 124
Brussel - Tel. 02/19.08.64
PROV. SEKRET. LIMBURG
Zuivelmarkt 9 Hasselt.

**Aanbevolen
Huizen**

AL AL KEUKENS GLASAL
Fabrieken te Ramsdonck
tel. 015/714.47
Vochtbestand - Vuurvast
Matige prijs
Voor West-Vlaanderen :
DE MEYER Walter
Bruggestraat 136, Zwevezele
tel. 051/612.84

PAPYRUS
Boek- en Papierhandel
Zaakvoerder : Fons Labeau
de Ribaucourtstraat 7
(nabij het Sint-Jansplein)
Sint-Jans-Molenbeek - Brussel 8
Telefoon (02)28.87.09

Aanbouw-KEUKENS
Specialist : **H. DOX** p.v.b.a.
Carnotstraat 135, Antwerpen
tel. 35.17.14
Standaard en Maatwerk : Milmö-
Zeyher Keukens - Elektrische
toestellen tegen
groothandelsprijs

Manège « VOLMOLEN »
Opoeteren (L.)
Paardenpension - Rijlessen
Wandelingen
Restaurant-Bar-Zwembad-
Camping.
TEL (011)648.34

H. PELEMAN-MARCKX
Van Den Nestlei 16, Antwerpen
Tel. 39.19.27
T.V. - RADIO - ALLE ELEKTRI-
SCHE TOESTELLEN - HERSTEL-
LINGEN AAN HUIS
T.V. PELMAR 61 scherm,
11.995 fr. i.p.v. 16.995 fr.
Andere merken grootste korting

« PIET POT »
Antwerpen's gezelligste
Bierkelder
Grote Pieter Potstraat 4
(bij Suikerrui)
Open vanaf 8 uur 's avonds
Maandag en dinsdag gesloten

**Bezoek « Gasthof
DE VEERMAN »**
Kaai 26. St.-Amands a.d. Schelde
Tel. (052)332.75
Mosselen - Paling
Uitbater : Jan Brugmans
3-2-68

VLAAMSE AUTOMOBILISTENBOND
Vergunning Nr 1185 Cat. A
aansluiting : 350 fr.

Denk eens aan de talrijke voordelen die het lidmaatschap van de VLAAMSE AUTOMOBILISTENBOND voor U meebrengt

- om de veertien dagen een rijk gevuld nummer van de « Auto-toerist ».
- een kosteloze verzekering tegen dodelijke verkeersongevallen (25.000 fr.)
- de uitgebreide dienstenverlening op de weg door de « WACHT OP DE WEG ».
- kosteloze inlichtingen nopens allerhande juridische, fiscale en toeristische aangelegenheden.
- kosteloos nazicht van de wagen (indien hij geen 4 jaar oud is).
- faciliteiten bij de afhandeling van allerlei reisdokumenten.

Inlichtingen op het hoofdsekretariaat :
V.A.B.-V.T.B., Sint-Jakobsmarkt 45, te Antwerpen, tel. 03/31.09.95, Aalst of te Brugge, Brussel, Gent, Hasselt, Kortrijk, Leuven, Mechelen, Oostende, Roeselare, Sint-Niklaas, Vilvoorde, Turnhout en te Genk. Om U nog beter van dienst te zijn, blijven onze 16 kantoren over het vlaamse land verspreid, de vrijdagavond open tot 20 u.

**HERMES
SCHOOL**

Zuidlaan 54, Brussel

**Volledige
secretariaatkursussen**

STENO- en DACTYLOGRAFIE
in vier talen
BOEKHOUDEN

—
MODERNE TALEN

—
HANDELSCORRESPONDENTIE
ENZ.

—
DAG- EN AVONDLESSEN

M. Lemonnierlaan 211, Brussel
Tel. (02)11.00.33
**DE school waar Vlamingen
zich thuis voelen**

**POL'S...
broodjes**

Pol's broodjes zijn steeds vers
broodjes met kwaliteitsbeleg (mar-
tino - krab - kip - filet américain &
kaas)

Voor uw feesten, bals, kermissen,
vergaderingen

Specialiteit : recepties, feestmenu's
(koude schotel)

Speciale voorwaarden voor
V.U.-afdelingen

Pyckestraat 39 - 2000 Antwerpen
Tel. 03/38.64.17

**ANTWERP
PUBLIC
RELATIONS**

Hof ter Schrieklaan 33
BERCHEM - ANTWERPEN

★
Alle reclame en ont-
werpen, teksten,
perskonferenties, ver-
talingen, tekeningen,
enz.

Publiciteitsagent voor
« WIJ
VLAAMS-NATIONAAL »
Tel. (03) 30.48.99

SINDS NU 20 JAAR...



Is onze arbeider nummer één ook onze bedrijfsleider! En wat hij voor 10 jaar schreef, blijft waar én aktueel...

« Geen moeilijkheid zal voor mij te groot zijn en geen inspanning te zwaar ! M'n medewerkers en ikzelf staan elk ogenblik paraat om U 't beste van 't beste te bieden. Steeds waren onze prijzen de laagste... onze prestaties de beste. Zelfs van de goedkoopste van onze bouwwerken mogen we met fierheid getuigen dat ze degelijk zijn, modern en mooi.

In elk huis hebben we iets van onszelf geschonken en nooit zijn we afgezakt naar minderwaardig werk of seriebouw. We hebben het met ieder van onze cliënten heel ernstig en diep gemeend. We hebben hen een beetje warmte en oprechte genegen dienstvaardigheid geschonken. We hebben hun droom gerespecteerd zonder hun middelen te misbruiken ».

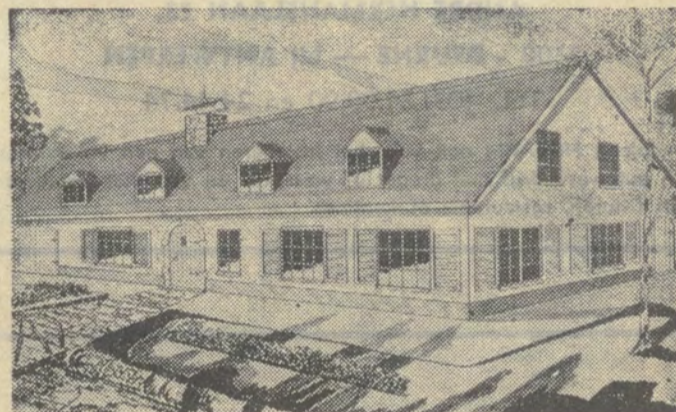
DAT IS HET GEHEIM VAN ONS SUKSES!

Waarom ?

Dat heeft te maken met de kwaliteit van onze meer dan 600 arbeiders, met de 1001 mogelijkheden die wij bieden, met een enlige keuze van voordelige bouwgronden, met de gunstige prijzen, met volledige vrijheid bij de keuze van architect, met de gratis voorlichting en de goedkope maar grondige voorstudie, met de deskundigheid van onze specialisten in om 't even welke moeilijkheid of mogelijkheid.

Duizenden kunnen dit u bevestigen...

Wij bouwden voor de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen, voor de Generale Bankmaatschappij, voor de Bank van Brussel, voor de Kredietbank, voor de Regie van Telegraaf en Telefoon, voor Bayer en BASF, voor directeuren, journalisten en professoren, voor winkeliers, bedienden en arbeiders, voor de Maatschappij van Goedkope woningen, enz...



Voor niemand is het een avontuur geworden...

Wij zijn voor onze duizenden cliënten een veilige gids geweest, een betrouwbare raadgever, een eerlijke uitvoerder en een vriend. Niemand is er bekaaid of bedrogen uitgekomen. Integendeel, de meesten hebben er een schitterende zaak aan gedaan.

Een kleine greep uit onze grote keuze...

1. Prachtig domein met visrijke vijvers, 25.000m² voor slechts 850.000 F
2. Residentiële villapercelen ± 2000m² van 260.000 F af.
3. Gloednieuwe luxe-appartementen met Sauna van slechts 606.000 F af.
4. Uitzonderlijke villapercelen Brasschaat-Vriesdonk 25m of 12,5m breed slechts 325.000 F.
5. Mortsel mooie percelen voor meesterwoning — laatste mogelijkheden 7m breed slechts 240.000 F
6. Kontich bij A1 autosnelwegen en toch rustig, percelen voor meesterwoning 6 of 10m breed van slechts 170.000 F af
7. Hoboken Kioskplein voor meesterwoning 6x30m nog geen 150.000 F.
8. Genk: klaar om in te stappen, prachtig appartement Nieuwbouw, 2 of 3 slaapkamers, van slechts 760.000 F af
9. Gent: Dampoort prestigewoningen met 2 slks van slechts 850.000 F af.
10. Leuven: Residentieel park met villapercelen uitzonderlijk natuurschoon van slechts 260.000 F af.



U hoeft het niet te geloven...

Kom onze realisaties bekijken, ondervraag onze cliënten. Kom U vergewissen van de geest in ons bedrijf, de « spirit » Het vakmanschap ! de beroepsfierheid ! de organisatie ! U vindt er « More Heart ! More brains ! »

Geen stempel, maar cachet !

Geen onpersoonlijke seriebouw ! Steeds prinselijke eenvoud ! En telkens opnieuw voorname stijl, comfort en degelijkheid. Zelfs een huurder weet dat te waarderen en betaalt graag wat méér .. Daarom ook hogere opbrengst en veilige belegging

600 ARBEIDERS... 1001 MOGELIJKHEDEN

ALGEMEEN BOUWBEDRIJF KUNNEN

ABK

ANTWERPEN
Meir 18
Tel. (03)31.78.20

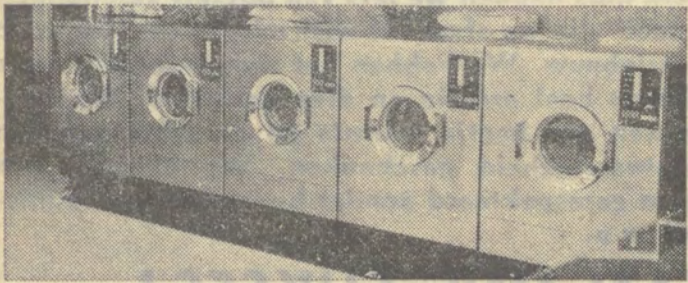
GENT
Onderbergen 43
Tel.: (09)25.19.23-(09)25.94.69

GENK
Winterslagstraat 22
Tel.: (011)544.42

LEUVEN
Brusselestraat 33
Tel.: (016)327.35

**INVESTEER GOED !
INVESTEER ZEKER !**

Investeer in de installatie van een
Wassalon VOSS



Ingericht door **FRIGAAM** met het materiaal **VOSS**, een begrip op het gebied van zwaar industrieel wasserij materiaal. **FRIGAAM** is ook gespecialiseerd in droogkuis- of nieuwkuisinstallaties met de volledige gamma afwerkmaterialen. Vele gunstige referenties liggen ter inzage en tientallen modelinstallaties zijn over heel het land te zien.

FRIGAAM

**ANDRE HERMANSLAAN 23,
2100 - DEURNE — bij ANTWERPEN**
TEL. (03) 24.00.90 en 24.44.74

Raadpleeg **FRIGAAM** ook voor het installeren van een vol-automatisch autowasbedrijf met droger of wasstraat en voor het installeren van frituren, restaurants of kantines.

Inlijstingen
Kunst vergulden
Kunst verzilveren

Herstelling van oude en
moderne schilderijen
wassen van etsen

Specialiteit van
etsen - reproducties
en schilderijen

ENCADRA

Jef Van Hoof

St Jacobsmarkt 74. Antwerpen - tel. 33.00.12

Privaat : Uilendreef 4, Halle/Kempen - tel. 79.11.30

DE BROUWERIJ MOORTGAT
2659 BREENDONK - TEL. (03) 78.71.21

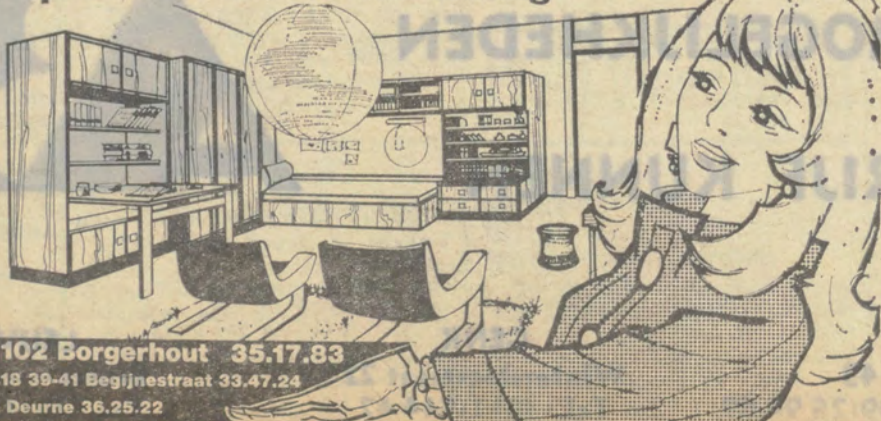
is bekend om haar beroemde en uitstekende
BIEREN en LIMONADEN
Breendonk ligt in Vlaanderen
dus UW streek. UW volksgenoten !

matthieu's beddenbedrijf
biedt voor elk probleem een wooninrichting

onze studiedienst
lost uw woon-
probleem gratis op

mbb

Turnhoutsebaan 102 Bergerhout 35.17.83
84-86 Diepestraat 31.01.18 39-41 Begijnestraat 33.47.24
60 Galilfortlei Deurne 36.25.22



Geniet van een
aangename
levensavond
in het rustoord

**HUIZE
LOREIN**

FAMILIALE SFEER
Paddegatstraat 133
TEL. 015/718.35
2921 Nieuwenrode
15 km. van Brussel (4 km. au-
tostrade Brussel-Antwerpen).

DRINKT

**SERVATY
WIJN**

Duitse Moezelwijnen
van prima kwaliteit

ALLEEN-VERTEGENWOORDIGER

Marcel OMBELETS
Gitschotellei 207
Bergerhout
Tel. (03) 21.00.16.

Vraagt overal onze
SERVATY-wijnen

Het vlaams-
nationaal
lokaal
bij uitstek

ODAL

Uitbater :

ERIKSSON-GODON
Ballaertstraat 80
Antwerpen
Tel. (03) 38.01.21

Dinsdag gesloten

WALTER ROLAND
Gediplomeerd opticien, erkend door
alle ziekenfondsen
KERKSTRAAT 58, ANTWERPEN
(Let op het huisnummer !)
Telefoon 35 86 62



ALLE GLAZEN
ALLE MONTUREN
Voor lezers van dit blad : 10% korting

zoekertjes

« Almería » - « Costa del Sol »: ver-
kaveling van « La Fuente Cilla »,
van 20 bfr. per vierkante m. af.
Zicht op zee. Inf. tel. (03) 49.56.27
Reeds percelen van 1000 vierk. m.
tot 7 ha. T 81

Jongedame, 25 j., diploma plastische
kunsten van een hogere technische
kunschool, zoekt passende betrek-
king. Schr. of bellen senator Joris-
sen, Astridlaan 80, Mechelen (015)
19994. T 75

Jongeman, 25 j. zoekt betrekking
als bediende Antwerpen, St. Nikolaas
of Mechelen. Schr. of bellen sen.
Jorissen, Astridlaan 80, Mechelen,
tel. (015) 19994. T 76

Jonge dame zoekt part-time betrek-
king in het Antwerpse : telefoniste
of receptioniste, N., F., Eng. Schrij-
ven of telefoneren senator W. Joris-
sen, Astridlaan 80, Mechelen, tel.
051/19994. T 84

Gemeubeld appartement voor max.
5 personen te huur gedurende de
zomermaanden, op 100 m. van de
zee te Raversijde - Middelkerke.
Gunstige voorwaarden. Tevens ge-
meubelde kamers te huur met of
zonder ontbijt. Tel. 059/729.40.
T 85

Bediende 42 jaar zoekt betrekking
in omgeving van of te Brugge zelf.
Goede referenties. Schrijven blad
onder letters K.V.D. T 86

Einde mei verschijnt een hulde-
album Wim Maes, de overleden
leider van de V.M.O. Men kan
dit boek bij voorintekening be-
stellen tegen 220 fr. per ex.
door storting op giro 69.12.44
van mevrouw Wim Maes, Mis-
haegen 110 te Brasschaat. T 83

Het Dosfelinstituut dankt de schen-
kers van de tafel, de twee kasten
en een metalen boekenrek. Een
tweedehandse koelkast zou nog
welkom zijn ter Tribunestraat 14,
Brussel 1000. T 65

Architect, 28 jaar, wenst een zeer
mooi en eenvoudig vlaams meisje
van 21 jaar te ontmoeten met opti-
mistisch, zacht karakter, aktief en
eerlijk, om samen aan een schone
toekomst te bouwen. Schr. blad on-
der T 92

**ETN JEURISSEN WEET ALLES
VAN TEMPERATUREN**

**COELTOGEN
KOELKAMERS
DIEPVRIEZERS** **BROWN
BOVERI** **DIEPVRIESTUNNELS
KAMIONKOELING
WINKELINRICHTINGEN**

o.o. VOOR SUPERMARKTEN, INDUSTRIE EN VOEDINGSNIJVERHEID

ETN JEURISSEN PVBA

De Winterstraat 24

Bergerhout/Antwerpen Tel.: (03) 36.11.35-36.59.31

STELLA HET BIER
DE KONINCK HET ANTWERPS BIER
KRONENBOURG HET ELZASSER BIER
BRAND HET BIER
POL'S BROODJES WAAR LIMBURG TROTS OP IS
BROOD MET HESP OF KAAS
BIJ CAFE
DE BOKKERIJDER
Stoofstraat 2 (nabij de Kl. Tunnel)
ANTWERPEN - Tel. 03/32.87.14

ADVERTISEER

IN
de
bond

weekblad van het grote gezin
troonstraat 125
1050 brussel. tel. 02/13.91.70

302.300 EXEMPLAREN WEKELIJKS
OVER HET GEHELE VLAAMSE LAND
2.100.000 VERBRUIKERS